2024/927

2024 3 26

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2024/927

2024 m. kovo 13 d.

kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2011/61/ES ir 2009/65/EB, kiek tai susiję su funkcijų perdavimo susitarimais, likvidumo rizikos valdymu, priežiūros ataskaitų teikimu, depozitoriumo bei saugojimo paslaugų teikimu ir alternatyvaus investavimo fondų paskolų išdavimu

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([1]),

kadangi:

(1) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES ([2]) Komisija persvarstė tos direktyvos taikymą bei taikymo sritį ir padarė išvadą, kad tikslai integruoti Sąjungos alternatyvaus investavimo fondų (AIF) rinką, užtikrinti aukštą investuotojų apsaugos lygį ir apsaugoti finansinį stabilumą didžiąja dalimi buvo pasiekti. Tačiau savo peržiūroje Komisija taip pat padarė išvadą, kad reikia suderinti alternatyvaus investavimo fondų valdytojams (AIFV), valdantiems paskolas išduodančius AIF, taikomas taisykles, taip pat patikslinti standartus, taikomus AIFV, kurie perduoda savo funkcijas trečiosioms šalims, užtikrinti vienodą požiūrį į subjektus, teikiančius saugojimo paslaugas (toliau – saugotojai), pagerinti tarpvalstybinę prieigą prie depozitoriumo paslaugų, optimizuoti priežiūros duomenų rinkimą ir palengvinti likvidumo valdymo priemonių naudojimą visoje Sąjungoje. Todėl, siekiant pagerinti Direktyvos 2011/61/ES veikimą ir patenkinti tuos poreikius, būtina atlikti dalinius pakeitimus;

(2) patikima funkcijų perdavimo tvarka, vienodas požiūris į saugotojus, nuosekliai teikiamos priežiūros ataskaitos, visų pirma panaikinant dubliavimąsi ir nereikalingus reikalavimus, ir suderintas požiūris į likvidumo valdymo priemonių naudojimą taip pat yra būtini kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektams (KIPVPS) valdyti. Todėl taip pat tikslinga iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/65/EB ([3]), kuria nustatomos KIPVPS ir jų valdymo įmonių leidimų išdavimo ir veiklos taisyklės funkcijų perdavimo, turto saugojimo, priežiūros ataskaitų teikimo ir likvidumo rizikos valdymo srityse;

(3) 2022 m. pabaigoje Sąjungos AIF rinkos grynoji turto vertė siekė 6,8 trln. EUR. Profesionalūs investuotojai Sąjungoje sudaro apie 86 % AIF, kuriuos valdo arba kurių investicinius vienetus ar akcijas platina veiklos leidimą turintys AIFV, ir nustatytos ribos nesiekiantys AIFV, t. y. AIFV, nurodyti Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 2 dalyje, grynosios turto vertės sandorių. Sąjungos AIF rinka Sąjungos įmonėms suteikia daugiau kaip 250 mlrd. EUR privačių kreditų, o Sąjungos investuotojams tenka 30 % viso sektoriaus kapitalo. Bendra Sąjungos AIF rinkos apimtis toliau augo ir 2020–2022 m. padidėjo daugiau kaip 15 %, o 2020 m. pabaigoje AIF sudarė trečdalį Europos ekonominės erdvės fondų sektoriaus. Nepaisant to, sektoriui vis dar yra erdvės augti, ir jis gali suteikti instituciniams investuotojams didesnį pasirinkimą bei padidinti kapitalo rinkų sąjungos konkurencingumą;

([1]) 2024 m. vasario 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. vasario 26 d. Tarybos sprendimas.

([2]) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

([3]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

(4) siekiant padidinti AIFV veiklos efektyvumą, Direktyvos 2011/61/ES 6 straipsnio 4 dalyje pateiktas papildomų paslaugų sąrašas turėtų būti išplėstas įtraukiant administratoriaus vykdomas užduotis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1011 ([4]) (toliau – lyginamųjų indeksų administravimas) ir kredito administravimo veiklą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2021/2167 ([5]). Siekiant išsamumo turėtų būti paaiškinta, kad AIFV, kai jie vykdo tokio administratoriaus užduotis arba teikia kredito paslaugas, atitinkamai turėtų būti taikomi Reglamentas (ES) 2016/1011 ir Direktyva (ES) 2021/2167;

(5) siekiant padidinti teisinį tikrumą, reikėtų paaiškinti, kad AIF valdymas taip pat gali apimti veiklą, susijusią su paskolų išdavimu AIF vardu ir specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektų administravimu;

(6) siekiant padidinti teisinį tikrumą AIFV ir KIPVPS valdymo įmonėms dėl paslaugų, kurias jie gali teikti trečiosioms šalims, turėtų būti paaiškinta, kad AIFV ir KIPVPS valdymo įmonėms trečiųjų šalių naudai leidžiama vykdyti tas pačias funkcijas ir veiklą, kurias jie jau vykdo savo valdomų AIF ir KIPVPS atžvilgiu, jei yra tinkamai valdomas bet koks galimas interesų konfliktas, atsiradęs dėl tos funkcijos ar veiklos vykdymo trečiosioms šalims. Tokios funkcijos ir veikla apima, pavyzdžiui, palaikomąsias paslaugas, kaip antai žmogiškuosius išteklius ir informacines technologijas (IT), taip pat portfelio valdymo ir rizikos valdymo paslaugas. Ta galimybė taip pat prisidėtų prie ES AIFV ir KIPVPS valdymo įmonių tarptautinio konkurencingumo, nes būtų sudarytos sąlygos masto ekonomijai ir padedama įvairinti pajamų šaltinius;

(7) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, reikėtų paaiškinti, kad AIFV, teikiantiems papildomas paslaugas, susijusias su finansinėmis priemonėmis, taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/65/ES ([6]) nustatytos taisyklės. Kalbant apie turtą, kuris nėra finansinės priemonės, turėtų būti reikalaujama, kad AIFV laikytųsi Direktyvos 2011/61/ES reikalavimų;

(8) siekiant užtikrinti, kad Direktyvoje 2011/61/ES nustatyti reikalavimai, susiję su reikiamais AIFV žmogiškaisiais ištekliais, būtų taikomi vienodai, būtina paaiškinti, kad AIFV, kreipdamasis dėl veiklos leidimo, turėtų kompetentingoms institucijoms pateikti informaciją apie žmogiškuosius ir techninius išteklius, kuriuos jis naudoja savo funkcijoms vykdyti ir, kai taikoma, funkcijų perėmėjams prižiūrėti. AIFV veiklai vykdyti turėtų būti paskirti mažiausiai du fiziniai asmenys, kurie visą darbo dieną dirba AIFV arba yra AIFV vykdomieji nariai arba valdymo organo nariai ir kurių nuolatinė gyvenamoji vieta, t. y. įprastinė gyvenamoji vieta, yra Sąjungoje. Nepaisant to teisės aktais nustatyto minimumo, atsižvelgiant į AIFV dydį bei sudėtingumą ir jo valdomus AIF, gali prireikti daugiau išteklių;

(9) kai kuriose valstybėse narėse nacionalinėje teisėje arba sektoriaus standartuose nustatyti reikalavimai, susiję su vieno ar kelių AIFV arba KIPVPS valdymo įmonės arba investicinės bendrovės valdymo organo narių nepriklausomumo laipsniu. Tikslinga skatinti AIFV, valdančius AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, KIPVPS valdymo įmones ir investicines bendroves savo valdymo organo nariu paskirti bent vieną nepriklausomą arba nevykdomąjį direktorių, jei tai įmanoma pagal nacionalinę teisę arba AIFV, KIPVPS valdymo įmonės arba investicinės bendrovės buveinės valstybės narės sektoriaus standartus, siekiant apsaugoti AIF ir KIPVPS bei AIFV valdomų AIF arba KIPVPS investuotojų interesus. Skirdami į tas pareigas, AIFV, KIPVPS valdymo įmonė arba investicinė bendrovė turi užtikrinti, kad tas direktorius savo charakterio ir sprendimų priėmimo aspektais būtų nepriklausomas ir turėtų pakankamai žinių ir patirties, kad galėtų įvertinti, ar AIFV, KIPVPS valdymo įmonė arba investicinė bendrovė valdo tuos AIF arba KIPVPS paisydami geriausių investuotojų interesų;

([4]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1011 dėl indeksų, kurie kaip lyginamieji indeksai naudojami finansinėse priemonėse ir finansinėse sutartyse arba siekiant įvertinti investicinių fondų veiklos rezultatus, kuriuo iš dalies keičiami direktyvos 2008/48/EB ir 2014/17/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 596/2014 (OL L 171, 2016 6 29, p. 1).

([5]) 2021 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/2167 dėl kredito administratorių ir kredito pirkėjų, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2014/17/ES (OL L 438, 2021 12 8, p. 1).

([6]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

(10) AIF investicinius vienetus ar akcijas ne visada tiesiogiai platina AIFV – tai daro vienas ar keli platintojai AIFV vardu arba savo vardu. Ypatingais atvejais gali pasitaikyti, kad nepriklausomas finansų patarėjas platina fondo investicinius vienetus be AIFV žinios. Daugumai fondų platintojų taikomi reguliavimo reikalavimai pagal Direktyvą 2014/65/ES arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/97 ([7]), kuriais apibrėžiama jų atsakomybės klientų atžvilgiu aprėptis ir mastas. Todėl Direktyvoje 2011/61/ES turėtų būti pripažįstama platinimo susitarimų įvairovė ir atskiriami susitarimai, viena vertus, pagal kuriuos platintojas veikia AIFV vardu (tai turėtų būti laikoma funkcijų perdavimo susitarimu), nuo susitarimų, pagal kuriuos, kita vertus, platintojas veikia savo vardu, kai platina AIF investicinius produktus pagal Direktyvą 2014/65/ES arba naudodamasis gyvybės draudimu pagrįstais investiciniais produktais pagal Direktyvą (ES) 2016/97 – tokiu atveju Direktyvos 2011/61/ES nuostatos dėl funkcijų perdavimo neturėtų būti taikomos, nepriklausomai nuo jokio platinimo susitarimo tarp AIFV ir platintojo;

(11) funkcijų perdavimas gali sudaryti sąlygas veiksmingai valdyti investicijų portfelius ir įgyti reikiamos patirties konkrečioje geografinėje rinkoje ar turto klasėje. Tačiau svarbu, kad priežiūros institucijos gautų aktualią informaciją apie pagrindinius funkcijų perdavimo tvarkos elementus. Kad būtų galima susidaryti patikimą Sąjungoje vykdomos funkcijų perdavimo veiklos vaizdą, AIFV dėl kiekvieno jų valdomo AIF turėtų reguliariai teikti kompetentingoms institucijoms informaciją apie funkcijų perdavimo susitarimus, pagal kuriuos perduodamos kolektyvinio portfelio valdymo funkcijos, valdytojo nuožiūra vykdomo portfelio valdymo funkcijos arba rizikos valdymo funkcijos. Todėl AIFV turėtų pateikti informaciją apie funkcijų perėmėjus, perduotos veiklos sąrašą ir aprašymą, valdomo AIF turto, kuriam taikomi su portfelio valdymo funkcija susiję perdavimo susitarimai, sumą ir procentinę dalį, aprašymą, kaip AIFV prižiūri, stebi ir kontroliuoja funkcijų perėmėją, informaciją apie perduotų funkcijų perdavimo susitarimus ir funkcijų perdavimo bei perduotų funkcijų perdavimo susitarimų įsigaliojimo ir galiojimo pabaigos datas. Siekiant aiškumo turėtų būti nurodyta, kad duomenys apie valdomų AIF, kuriems taikomi su portfelio valdymo funkcija susiję funkcijų perdavimo susitarimai, turto dydį ir procentinę dalį yra renkami tam, kad būtų susidarytas išsamesnis vaizdas apie funkcijų perdavimą, ir patys savaime šie duomenys nėra įrodomasis rodiklis, kuriuo remiantis būtų galima nustatyti esminį ar rizikos valdymo veiklos tinkamumą arba priežiūros ar kontrolės priemonių veiksmingumą valdytojo lygmeniu. Tokia informacija turėtų būti perduodama kompetentingoms institucijoms kaip priežiūros ataskaitų teikimo tvarkos, reglamentuojamos Direktyva 2011/61/ES, dalis;

(12) siekiant užtikrinti vienodą Direktyvos 2011/61/ES taikymą, reikėtų paaiškinti, kad joje nustatytos funkcijų perdavimo taisyklės taikomos visoms tos direktyvos I priede išvardytoms funkcijoms ir tos direktyvos 6 straipsnio 4 dalyje nustatytam papildomų paslaugų sąrašui;

(13) paskolas teikiantys investiciniai fondai gali būti alternatyvaus realiosios ekonomikos finansavimo šaltinis. Tokie fondai gali suteikti labai svarbų finansavimą Sąjungos mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurioms sunkiau naudotis tradiciniais skolinimo šaltiniais. Tačiau dėl skirtingų nacionalinių reguliavimo metodų atsiranda reglamentavimo arbitražas ir skiriasi investuotojų apsaugos lygis, o tai trukdo sukurti veiksmingą AIF paskolų išdavimo vidaus rinką. Direktyvoje 2011/61/ES turėtų būti pripažįstama AIF teisė išduoti paskolas. Taip pat turėtų būti nustatytos bendros taisyklės, kuriomis būtų siekiama sukurti veiksmingą AIF paskolų išdavimo vidaus rinką, užtikrinti vienodą investuotojų apsaugos lygį Sąjungoje, sudaryti sąlygas AIF plėtoti savo veiklą išduodant paskolas visose valstybėse narėse ir sudaryti palankesnes sąlygas Sąjungos bendrovėms gauti finansavimą – tai pagrindinis 2020 m. rugsėjo 24 d. Komisijos komunikate „Kapitalo rinkų sąjunga žmonėms ir įmonėms. Naujas veiksmų planas“ nustatytas kapitalo rinkų sąjungos tikslas. Tačiau, atsižvelgiant į sparčiai augančią neviešo kreditavimo rinką, būtina spręsti galimos mikroprudencinės ir makroprudencinės rizikos, kurią AIF paskolų išdavimas galėtų kelti ir kuri dėl jų galėtų išplisti į platesnę finansų sistemą, problemą. Siekiant pagerinti rizikos valdymą visoje finansų rinkoje ir padidinti skaidrumą investuotojams, reikėtų suderinti taisykles, taikomas AIFV, valdantiems paskolas išduodančius AIF. Siekiant aiškumo šios direktyvos nuostatos, taikomos AIFV, kurie valdo paskolas išduodančius AIF, neturėtų užkirsti kelio valstybėms narėms parengti nacionalinių produktų sistemų, pagal kurias nustatomos tam tikros AIF kategorijos, kurioms taikomos griežtesnės taisyklės;

(14) paskolų išdavimą ne visada tiesiogiai vykdo AIF. Gali būti atvejų, kai AIF, prieš įgydami poziciją dėl paskolos, suteikia paskolą netiesiogiai per trečiąją šalį arba per specialiosios paskirties subjektą, kuris išduoda paskolą AIF ar AIF vardu arba AIFV arba AIFV vardu AIF atžvilgiu. Siekiant užkirsti kelią Direktyvos 2011/61/ES nuostatų apėjimui, kai tas

([7]) 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (OL L 26, 2016 2 2, p. 19).

AIF arba AIFV dalyvauja struktūrizuojant paskolą arba apibrėžiant jos ypatybes ar iš anksto dėl jų susitariant, tai turėtų būti laikoma paskolų išdavimo veikla ir jai turėtų būti taikoma ta direktyva;

(15) paskolas vartotojams teikiantiems AIF taikomi kitų Sąjungos teisės aktų, taikomų skolinimui vartotojams, reikalavimai, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/48/EB ([8]) ir Direktyvą (ES) 2021/2167. Tais Sąjungos teisės aktais nustatoma bazinė skolininkų apsauga Sąjungos lygmeniu. Tačiau dėl svarbių viešojo intereso priežasčių valstybės narės turėtų turėti galimybę uždrausti AIF išduoti paskolas vartotojams savo teritorijoje;

(16) siekiant remti profesionalų AIF valdymą ir sumažinti riziką finansiniam stabilumui, AIFV, valdantys AIF, kurie vykdo paskolų išdavimo veiklą, nepriklausomai nuo to, ar tie AIF atitinka paskolas išduodančių AIF apibrėžtį, turėtų turėti veiksmingą paskolų teikimo politiką, procedūras ir procesus. Jie taip pat turėtų įgyvendinti veiksmingą kredito rizikos vertinimo ir jų kredito portfelio administravimo bei stebėsenos politiką, procedūras ir procesus, jei jų valdomi AIF vykdo paskolų išdavimo veiklą, įskaitant atvejus, kai tie AIF įgyja paskolų poziciją per trečiąsias šalis. Ta politika, procedūros ir procesai turėtų būti proporcingi paskolos suteikimo mastui ir turėtų būti reguliariai peržiūrimi;

(17) siekiant sumažinti paskolas išduodančių AIF ir kitų finansų rinkų dalyvių tarpusavio sąsajų riziką, turėtų būti reikalaujama, kad tų AIF valdytojai, kai paskolos gavėjas yra finansų įstaiga, diversifikuotų savo riziką ir nustatytų konkrečius rizikos apribojimus;

(18) siekiant užtikrinti finansų sistemos stabilumą ir vientisumą ir nustatyti proporcingas apsaugos priemones, paskolas išduodantiems AIF turėtų būti taikoma finansinio sverto riba, kuri skirtųsi priklausomai nuo to, ar tie AIF yra atvirojo, ar uždarojo tipo. Atvirojo tipo AIF yra didesnė finansinio stabilumo rizika, nes jų atžvilgiu gali būti taikomas didelio masto išpirkimas. Atsižvelgiant į tikslą išsaugoti finansinį stabilumą, finansinio sverto riba neturėtų priklausyti nuo to, ar paskolas išduodančio AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami profesionaliesiems ir neprofesionaliesiems, ar tik profesionaliesiems investuotojams. Įsipareigojimų metodas užtikrina išsamią ir patikimą sistemą, pagal kurią, vadovaujantis tarptautiniais standartais, apskaičiuojamas finansinis svertas, visų pirma atsižvelgiant į išvestinių finansinių priemonių sukurtą sintetinį svertą. Tie finansinio sverto apribojimai neturėtų trukdyti AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms nustatyti griežtesnių finansinio sverto ribų, kai manoma, jog tai būtina finansų sistemos stabilumui ir vientisumui užtikrinti;

(19) siekiant apriboti interesų konfliktus, AIFV ir jų darbuotojai neturėtų gauti paskolų iš jokių AIF, kuriuos jie valdo. Taip pat AIF depozitoriumui ir jo funkcijų perėmėjui, AIFV funkcijų perėmėjui ir jo darbuotojams ir tos pačios grupės kaip AIFV subjektams turėtų būti draudžiama gauti paskolas iš susijusių AIF;

(20) siekiant išvengti neatsakingo elgesio rizikos ir išlaikyti bendrą AIF išduodamų paskolų kredito kokybę, tokioms paskoloms, kai jos perleidžiamos trečiosioms šalims, turėtų būti taikomi rizikos išlaikymo reikalavimai. Siekiant to paties tikslo, AIFV turėtų būti draudžiama valdyti AIF, kuris teikia paskolas tik tam, kad jas parduotų trečiosioms šalims (toliau – leidimo ir platinimo strategija), neatsižvelgiant į tai, ar tas AIF atitinka paskolas išduodančio AIF apibrėžtį. Paskolos turėtų būti suteikiamos vieninteliu tikslu: siekiant investuoti AIF pritrauktą kapitalą pagal jo investavimo strategiją ir reguliavimo apribojimus. Tačiau AIFV turėtų galėti įgyvendinti tą investavimo strategiją vadovaudamasis AIF investuotojų interesais. Tai reiškia, kad būtinos nukrypti nuo rizikos išlaikymo taisyklių leidžiančios nuostatos, kurios apimtų atvejus, kai dalies paskolos išlaikymas yra nesuderinamas su AIF investavimo strategijos įgyvendinimu arba su AIF ir jo AIFV taikomais reguliavimo reikalavimais, įskaitant produktų reikalavimus. Tie atvejai apima situacijas, kai išlaikydamas dalį paskolos AIF viršytų savo investicijų ar diversifikavimo ribas arba pažeistų reguliavimo reikalavimus, pavyzdžiui, ribojamąsias priemones, priimtas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 215 straipsnį, arba kai pradedamas AIF likvidavimas, arba kai pasikeitė skolininko padėtis, pavyzdžiui, susijungimo arba skolininko įsipareigojimų neįvykdymo atveju, jei AIF investavimo strategija neapima sunkumų paveikto turto valdymo, arba kai pakeičiamas AIF turto paskirstymas ir dėl to AIF nebeturi pozicijų konkrečiame sektoriuje arba konkrečioje turto klasėje. AIFV savo buveinės valstybės

([8]) 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

narės kompetentingų institucijų prašymu turėtų pagrįsti savo sprendimą pasinaudoti tokia nuo rizikos išlaikymo taisyklių nukrypti leidžiančia nuostata ir turėtų būti reikalaujama, kad jis nuolat laikytųsi bendrojo principo netaikyti leidimo ir platinimo strategijos;

(21) dėl AIF turimų ilgalaikių nelikvidžių paskolų gali atsirasti likvidumo neatitikimų, jei AIF atvirojo tipo struktūra suteikia galimybę investuotojams dažnai išpirkti savo investicinius vienetus ar akcijas. Todėl būtina sumažinti riziką, susijusią su terminų keitimu, paskolas išduodantiems AIF nustatant reikalavimą turėti uždarojo tipo struktūrą. Tačiau paskolas išduodantys AIF turėtų galėti veikti kaip atvirojo tipo fondai, jei jie laikosi tam tikrų reikalavimų, įskaitant likvidumo valdymo sistemą, kuria kuo labiau sumažinami likvidumo neatitikimai, užtikrinamas sąžiningas elgesys su investuotojais ir juos prižiūri AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos. Siekiant užtikrinti nuoseklius kriterijus, pagal kuriuos kompetentingos institucijos nustato, ar paskolas išduodantis AIF gali išlaikyti atvirojo tipo struktūrą, Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (ESMA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ([9]), turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų nustatyti tie kriterijai, tinkamai atsižvelgdama į paskolas išduodančių AIF pobūdį, likvidumo profilį ir pozicijas;

(22) turėtų būti paaiškinta, kad tais atvejais, kai paskolas išduodantiems AIF arba AIFV, jo valdomo AIF skolinimo veiklos atžvilgiu, taikomi Direktyvoje 2011/61/ES nustatyti reikalavimai ir reikalavimai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (ES) Nr. 345/2013 ([10]), (ES) Nr. 346/2013 ([11]) ir (ES) 2015/760 ([12]), Reglamento (ES) Nr. 345/2013 II skyriuje, Reglamento (ES) Nr. 346/2013 ir Reglamento (ES) 2015/760 II skyriuje nustatyti konkretiems produktams taikomi reikalavimai turėtų būti viršesni už Direktyvoje 2011/61/ES nustatytas bendresnes taisykles;

(23) dėl galimo paskolas išduodančių AIF turto nelikvidumo ir ilgalaikio pobūdžio AIFV gali būti sunku laikytis pakeistų reguliavimo reikalavimų, nustatytų per jų valdomų AIF gyvavimo ciklą, nedarant poveikio jų investuotojų pasitikėjimui. Todėl tam tikriems reikalavimams, kurie taikomi prieš priimant šią direktyvą įsteigtiems AIF, būtina taikyti pereinamojo laikotarpio nuostatas. Tačiau tokie AIF ir AIFV taip pat turėtų turėti galimybę pasirinkti laikytis tų taisyklių, jei apie tai atitinkamai pranešama AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Be to, paskolų išdavimui ir paskolas išduodantiems AIF taikomos taisyklės, išskyrus finansinio sverto ir investavimo apribojimus ir reikalavimą paskolas išduodantiems AIF veikti kaip uždarojo tipo fondams, turėtų būti taikomos tik paskoloms, suteiktoms po šios direktyvos įsigaliojimo;

(24) siekiant remti priežiūros institucijų vykdomą rinkos stebėseną, reikėtų pagerinti informacijos rinkimą ir dalijimąsi ja teikiant priežiūros ataskaitas. Siekiant padidinti veiksmingumą ir sumažinti AIFV administracinę naštą, Sąjungos ir nacionalinėje teisėje, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (ES) Nr. 600/2014 ([13]) ir (ES) 2019/834 ([14]), ir Europos Centrinio Banko reglamentuose (ES) Nr. 1011/2012 ([15]) ir (ES) Nr. 1073/2013 ([16]),

([9]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

([10]) 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 345/2013 dėl Europos rizikos kapitalo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 1).

([11]) 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 346/2013 dėl Europos socialinio verslumo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 18).

([12]) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/760 dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų (OL L 123, 2015 5 19, p. 98).

([13]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 84).

([14]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/834, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos, susijusios su tarpuskaitos prievole, tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymu, duomenų teikimo reikalavimais, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdais, sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra bei reikalavimais sandorių duomenų saugykloms (OL L 141, 2019 5 28, p. 42).

([15]) 2012 m. spalio 17 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1011/2012 dėl turimų vertybinių popierių statistikos (OL L 305, 2012 11 1, p. 6).

([16]) 2013 m. spalio 18 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1073/2013 dėl investicinių fondų turto ir įsipareigojimų statistikos (OL L 297, 2013 11 7, p. 73).

galėtų būti panaikinti besidubliuojantys ataskaitų teikimo reikalavimai. Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ([17]), Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ([18]), ESMA (toliau visos drauge vadinamos Europos priežiūros institucijomis arba EPI) ir Europos Centrinis Bankas (ECB), prireikus padedant kompetentingoms institucijoms, turėtų įvertinti įvairių priežiūros institucijų duomenų poreikius, kad AIFV skirto priežiūros ataskaitų šablono pakeitimai būtų veiksmingi;

(25) siekiant sumažinti AIFV besidubliuojančius ataskaitų teikimo reikalavimus ir su jais susijusią ataskaitų teikimo naštą bei užtikrinti, kad institucijos veiksmingai pakartotinai naudotų duomenis, AIFV kompetentingoms institucijoms teikiami duomenys turėtų būti prieinami kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, EPI ir Europos sisteminės rizikos valdybai (toliau – ESRV), kaip nustatyta 2017 m. gruodžio 7 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacijoje ([19]), kai tai būtina jų pareigoms vykdyti, taip pat Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) nariams tik statistikos tikslais;

(26) rengiantis būsimiems priežiūros ataskaitų teikimo pareigų pakeitimams, duomenų, kurių gali būti reikalaujama iš AIFV, aprėptis turėtų būti išplėsta pašalinant tos aprėpties apribojimus, daugiausia susijusius su pagrindiniais sandoriais ir pozicijomis arba sandorio šalimis, ir pridedant kitų kategorijų duomenis, kurie turi būti teikiami kompetentingoms institucijoms. Jei ESMA nustato, kad yra pagrindo periodiškai atskleisti visą portfelio informaciją priežiūros institucijoms, Direktyvos 2011/61/ES nuostatomis turėtų būti atsižvelgta į būtiną informacijos teikimo aprėpties išplėtimą;

(27) siekiant užtikrinti nuoseklų priežiūros ataskaitų teikimo pareigų suderinimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai deleguotaisiais aktais priimti techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius, kad būtų nustatytas AIFV priežiūros ataskaitų teikimo proceso standartizavimo turinys, formos ir procedūros, taip pakeičiant pagal Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnį priimtame deleguotajame akte nustatytą informacijos teikimo šabloną, taip pat ataskaitų teikimo dažnumą ir laiką. Kiek tai susiję su privaloma pateikti informacija apie funkcijų perdavimo tvarką, techniniuose reguliavimo standartuose ir toliau turėtų būti nustatytas tik tinkamas tokios teiktinos informacijos standartizacijos lygis. Į tuos techninius reguliavimo standartus neturėtų būti įtraukti jokie elementai, kurie nėra numatyti Direktyvoje 2011/61/ES;

(28) siekiant standartizuoti priežiūros ataskaitų teikimo procesą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti ESMA parengtus techninius įgyvendinimo standartus, susijusius su AIFV ataskaitų formatu, duomenų standartais ir metodais bei tvarka. Komisija turėtų priimti tuos techninius įgyvendinimo standartus pasitelkdama įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį;

(29) siekiant užtikrinti veiksmingesnį reagavimą į likvidumo problemas nepalankiausiomis rinkos sąlygomis ir geriau apsaugoti investuotojus, Direktyvoje 2011/61/ES turėtų būti nustatytos taisyklės 2017 m. gruodžio 7 d. ESRV rekomendacijai įgyvendinti;

(30) kad bet kurioje valstybėje narėje įsisteigę atvirojo tipo AIF AIFV galėtų susidoroti su investicinių vienetų ar akcijų išpirkimo paraiškų keliamu spaudimu nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, AIFV turėtų laikytis reikalavimo iš Direktyvos 2011/61/ES V priedo 2–8 punktuose pateikto suderinto sąrašo pasirinkti ir į AIF taisykles arba steigimo dokumentus įtraukti bent dvi likvidumo valdymo priemones. Taikant nukrypti leidžiančią nuostatą, kai AIFV valdo AIF, kuriam yra išduotas pinigų rinkos fondo veiklos leidimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1131 ([20]), AIFV turėtų galėti nuspręsti iš to sąrašo pasirinkti tik vieną likvidumo valdymo priemonę. Tos

([17]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

([18]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

([19]) 2017 m. gruodžio 7 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija dėl investicinių fondų likvidumo ir finansinio sverto rizikos (ESRB/2017/6) (OL C 151, 2018 4 30, p. 1).

([20]) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1131 dėl pinigų rinkos fondų (OL L 169, 2017 6 30, p. 8).

likvidumo valdymo priemonės turėtų atitikti AIF investavimo strategiją, likvidumo profilį ir išpirkimo politiką. AIFV turėtų aktyvuoti tokias likvidumo valdymo priemones, kai to reikia AIF investuotojų interesams apsaugoti. Be to, atvirojo tipo AIF AIFV išskirtinėmis aplinkybėmis ir kai tai pateisinama atsižvelgiant į AIF investuotojų interesus, visada turėtų turėti galimybę laikinai sustabdyti pasirašymą, atpirkimą ir išpirkimą arba aktyvuoti atskirtines sąskaitas. Kai AIFV priima sprendimą sustabdyti pasirašymą, atpirkimą ir išpirkimą ir pasirašymą, jis turėtų nepagrįstai nedelsdamas apie tai pranešti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Jei AIFV nusprendžia aktyvuoti arba deaktyvuoti atskirtines sąskaitas, jis per pagrįstą laikotarpį prieš aktyvuodamas arba deaktyvuodamas tą likvidumo valdymo priemonę turėtų apie tai pranešti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. AIFV taip pat turėtų pranešti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, jei jis aktyvuoja arba deaktyvuoja kurią nors kitą likvidumo valdymo priemonę tokiu būdu, kuris nėra įprastas veiklos būdas, numatytas AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose. Tai leistų priežiūros institucijoms geriau valdyti galimą likvidumo įtampos šalutinį poveikį platesnei rinkai;

(31) visų pirma, ir siekiant sustiprinti investuotojų apsaugą, turėtų būti nurodyta, kad išpirkimas natūra neprofesionaliesiems investuotojams nėra tinkamas ir todėl turėtų būti aktyvuojamas tik siekiant patenkinti profesionaliųjų investuotojų išpirkimo prašymus. Sykiu reikėtų spręsti nevienodų sąlygų taikymo išperkantiems investuotojams ir kitiems investicinių vienetų savininkams ar akcininkams rizikos klausimą;

(32) kad investuotojai galėtų priimti sprendimą dėl investavimo atsižvelgdami į jiems priimtiną riziką ir likvidumo poreikius, jie turėtų būti informuojami apie likvidumo valdymo priemonių naudojimo sąlygas;

(33) siekiant užtikrinti nuoseklų atvirojo tipo fondų AIFV vykdomo likvidumo rizikos valdymo suderinimą ir sudaryti palankesnes sąlygas rinkos ir priežiūros konvergencijai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai deleguotaisiais aktais priimti techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius, kad būtų nustatytos Direktyvos 2011/61/ES V priede nurodytų likvidumo valdymo priemonių ypatybės, deramai atsižvelgiant į investavimo strategijų ir AIF pagrindinio turto įvairovę. Tie techniniai reguliavimo standartai turėtų būti priimami remiantis ESMA parengtu projektu ir jais turėtų būti neribojama AIFV galimybė naudoti bet kokią tinkamą likvidumo valdymo priemonę visoms turto klasėms, jurisdikcijoms ir rinkos sąlygoms. Siekiant Sąjungoje užtikrinti vienodą investuotojų apsaugos lygį, ESMA turėtų parengti AIFV vykdomo likvidumo valdymo priemonių pasirinkimo ir kalibravimo gaires. Tose gairėse turėtų būti pripažįstama, kad pagrindinė atsakomybė už likvidumo rizikos valdymą ir toliau tenka AIFV;

(34) depozitoriumai atlieka svarbų vaidmenį apsaugant investuotojų interesus ir turėtų turėti galimybę vykdyti savo pareigas nepriklausomai nuo saugotojo, kuris saugo AIF turtą, tipo. Todėl, kai jie AIF teikia saugojimo paslaugas, centrinius vertybinių popierių depozitoriumus (CVPD) būtina įtraukti į saugojimo grandinę, siekiant užtikrinti, kad visais atvejais tarp AIF turto saugotojo ir depozitoriumo būtų stabilus informacijos srautas. Siekiant išvengti bereikalingo darbo, depozitoriumai neturėtų atlikti *ex ante* išsamaus patikrinimo tais atvejais, kai jie ketina perduoti saugojimą CVPD;

(35) siekiant pagerinti bendradarbiavimą priežiūros srityje ir veiksmingumą, AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė to AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikti pagrįstą prašymą imtis priežiūros veiksmų prieš jį;

(36) siekiant pagerinti bendradarbiavimą priežiūros srityje, ESMA turėtų turėti galimybę prašyti, kad kompetentinga institucija ESMA pristatytų atvejį, kai tas atvejis turi tarpvalstybinį poveikį ir galėtų daryti poveikį investuotojų apsaugai arba finansiniam stabilumui. ESMA atliekama tokių atvejų analizė suteiktų galimybę kitoms kompetentingoms institucijoms geriau suprasti aptartus klausimus, padėtų ateityje užkirsti kelią panašiems atvejams bei apsaugoti AIF rinkos vientisumą;

(37) siekiant remti priežiūros konvergenciją funkcijų perdavimo srityje, ESMA turėtų gauti išsamesnę informaciją, kaip visose valstybėse narėse taikoma ši direktyva, be kita ko, tinkamos funkcijų perdavimo tvarkos priežiūros ir kontrolės srityje. Tuo tikslu prieš kitas direktyvų 2009/65/EB ir 2011/61/ES peržiūras ji turėtų remtis ataskaitų teikimo kompetentingoms institucijoms pareigomis ir naudotis savo priežiūros konvergencijos įgaliojimais funkcijų perdavimo srityje. ESMA turėtų pateikti ataskaitą, kurioje analizuojama rinkos praktika, susijusi su funkcijų perdavimu ir funkcijų perdavimo taisyklių laikymusi, taip pat esminiais reikalavimais, pvz., su žmogiškaisiais ir techniniais ištekliais susijusiais reikalavimais, kuriuos AIFV, valdymo įmonės ir jų funkcijų perėmėjai naudoja savo funkcijoms vykdyti;

(38) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/2088 ([21]) nustatomos suderintos skaidrumo taisyklės, kurias turi taikyti finansų rinkos dalyviai ir finansų patarėjai, kiek tai susiję su tvarumo rizikos integravimu, neigiamo poveikio tvarumui jų procesuose paisymu ir su tvarumu susijusios informacijos apie finansinius produktus teikimu. Finansų rinkų dalyviams ir finansų patarėjams svarbu laikytis horizontaliojo požiūrio į skaidrumo taisykles tvarumo srityje. AIF ir KIPVPS gali svariai prisidėti prie kapitalo rinkų sąjungos kūrimo. AIF ir KIPVPS rinkos augimas taip pat turi derėti su kitais Sąjungos tikslais, todėl turėtų būti orientuojamasi į tvaraus augimo skatinimą. AIFV ir KIPVPS valdymo įmonės turėtų sugebėti įrodyti, kad nuolat laikosi savo įsipareigojimų pagal Reglamentą (ES) 2019/2088. Todėl AIFV ir KIPVPS valdymo įmonės turėtų įtraukti aplinkos, socialinius ir valdymo (ASV) parametrus į valdymo ir rizikos valdymo taisykles, naudojamas jų investiciniams sprendimams pagrįsti. AIFV ir KIPVPS valdymo įmonės priimdamos savo investicinius sprendimus ir vertindamos atitinkamą riziką, įskaitant aplinkos, socialinę ir valdymo riziką, taip pat turėtų taikyti valdymo ir rizikos valdymo taisykles. Tai dar svarbiau tais atvejais, kai AIFV ir KIPVPS valdymo įmonės įsipareigoja taikyti jų valdomų AIF ir KIPVPS tvarių investicijų politiką. Tie investavimo sprendimai turėtų būti priimami ir rizikos vertinimai turėtų būti vykdomi paisant geriausių AIF ir KIPVPS investuotojų interesų. ESMA turėtų atnaujinti savo gaires dėl patikimos atlyginimų nustatymo politikos pagal Direktyvą 2011/61/ES ir Direktyvą 2009/65/EB, kiek tai susiję su paskatų derinimu su ASV rizika atlyginimų nustatymo politikoje;

(39) KIPVPS investicinius vienetus ar akcijas ne visada tiesiogiai platina valdymo įmonė – tai daro vienas ar keli platintojai valdymo įmonės vardu arba savo vardu. Ypatingais atvejais gali pasitaikyti, kad nepriklausomas finansų patarėjas platina KIPVPS investicinius vienetus be valdymo įmonės žinios. Daugumai fondų platintojų taikomi reguliavimo reikalavimai pagal Direktyvą 2014/65/ES arba Direktyvą (ES) 2016/97, kuriais apibrėžiama jų atsakomybės klientų atžvilgiu aprėptis ir mastas. Todėl Direktyvoje 2009/65/EB turėtų būti pripažįstama platinimo susitarimų įvairovė ir atskiriami susitarimai, viena vertus, pagal kuriuos platintojas veikia valdymo įmonės vardu (tai turėtų būti laikoma funkcijų perdavimo susitarimu), nuo susitarimų, pagal kuriuos, kita vertus, platintojas veikia savo vardu, kai platina KIPVPS investicinius vienetus pagal Direktyvą 2014/65/ES arba naudodamasis gyvybės draudimu pagrįstais investiciniais produktais pagal Direktyvą (ES) 2016/97 – tokiu atveju Direktyvos 2009/65/EB nuostatos dėl funkcijų perdavimo neturėtų būti taikomos, nepriklausomai nuo jokio platinimo susitarimo tarp valdymo įmonės ir platintojo;

(40) kai kuriose koncentruotose rinkose konkurencinga depozitoriumų paslaugų pasiūla yra nepakankama. Siekiant pašalinti tą trūkumą, dėl kurio gali padidėti AIFV išlaidos ir sumažėti AIF rinkos veiksmingumas, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti savo kompetentingoms institucijoms paskirti depozitoriumą, įsteigtą kitoje valstybėje narėje. Ta galimybe turėtų būti naudojamasi tik įvykdžius šioje direktyvoje nustatytas sąlygas ir gavus išankstinį AIF kompetentingų institucijų pritarimą. Kadangi sprendimas leisti paskirti kitoje valstybėje narėje įsteigtą depozitoriumą neturėtų būti automatinis, net kai tos sąlygos tenkinamos, kompetentingos institucijos turėtų priimti tą sprendimą tik kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusios atitinkamų depozitoriumo paslaugų trūkumą AIF buveinės valstybėje narėje, atsižvelgdamos į to AIF investavimo strategiją;

(41) vykdydama Direktyvos 2011/61/ES peržiūrą Komisija sykiu turėtų atlikti nukrypti leidžiančios nuostatos, pagal kurią galima paskirti kitoje valstybėje narėje įsteigtą depozitoriumą, vertinimą, ir tos nukrypti leidžiančios nuostatos aprėpties dalinio keitimo, atsižvelgiant į kapitalo rinkų sąjungos tikslus, galimą naudą ir riziką, įskaitant poveikį investuotojų apsaugai, finansiniam stabilumui, priežiūros veiksmingumui ir rinkos pasirinkimo galimybėms;

(42) suteikiant galimybę paskirti depozitoriumą, įsteigtą kitoje valstybėje narėje, turėtų būti užtikrinta didesnė priežiūros aprėptis. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad depozitoriumas bendradarbiautų ne tik su savo kompetentingomis institucijomis, bet ir su AIF, kuriam paskirtas depozitoriumas, kompetentingomis institucijomis ir tą AIF valdančio AIFV buveinės valstybės narės kompetentingomis institucijomis, jei tos kompetentingos institucijos yra kitoje valstybėje narėje nei depozitoriumo valstybė narė;

([21]) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2088 dėl su tvarumu susijusios informacijos atskleidimo finansinių paslaugų sektoriuje (OL L 317, 2019 12 9, p. 1).

(43) siekiant geriau apsaugoti investuotojus, turėtų būti padidintas AIFV teikiamos informacijos srautas AIF investuotojams. Kad AIF investuotojai galėtų geriau stebėti AIF sąnaudas, AIFV turėtų nurodyti mokesčius, rinkliavas ir išlaidas, kuriuos padengia AIFV ir kurie vėliau tiesiogiai ar netiesiogiai priskiriami AIF arba bet kuriai iš jo investicijų. AIFV turėtų periodiškai teikti informaciją apie visus tokius mokesčius, rinkliavas ir išlaidas. Taip pat turėtų būti reikalaujama, kad AIFV praneštų investuotojams apie jiems išduotų paskolų portfelio sudėtį;

(44) siekiant padidinti rinkos skaidrumą ir veiksmingai panaudoti turimus AIF rinkos duomenis, ESMA turėtų būti leidžiama atskleisti turimus rinkos duomenis apibendrinta arba suvestinės forma, ir dėl tos priežasties konfidencialumo standartas turėtų būti sušvelnintas, kad tokius duomenis būtų galima naudoti;

(45) reikalavimai trečiųjų valstybių subjektams, galintiems patekti į vidaus rinką, turėtų būti suderinti su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/849 ([22]) nustatytais standartais. Jie taip pat turėtų būti suderinti su standartais, nustatytais bendruose veiksmuose, kurių valstybės narės imasi dėl mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų, kaip nurodyta Tarybos išvadose dėl atnaujinto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo. Visų pirma ne ES AIF, pavienėse valstybėse narėse veikiantys ne ES AIFV ir trečiojoje valstybėje įsteigti depozitoriumai neturėtų būti įsikūrę nei didelės rizikos trečiojoje valstybėje, kaip nurodyta Direktyvoje (ES) 2015/849, nei trečiojoje valstybėje, kuri laikoma nebendradarbiaujančia mokesčių klausimais; tam tikrais atvejais jiems turėtų būti taikomas lengvatinis laikotarpis, jei pagal tą direktyvą valstybė vėliau nustatoma kaip didelės rizikos trečioji valstybė arba įtraukiama į mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašą. Reikalavimais taip pat turėtų būti užtikrintas tinkamas ir veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais vadovaujantis tarptautiniais standartais, pavyzdžiui, standartais, nustatytais EBPO pavyzdinės sutarties dėl pajamų ir kapitalo apmokestinimo 26 straipsnyje;

(46) Direktyva 2009/65/EB turėtų būti užtikrinama, kad KIPVPS valdymo įmonėms būtų taikomos panašios sąlygos kaip AIFV, kai nėra pagrindo išlaikyti KIPVPS ir AIFV reguliavimo skirtumų. Taip būtų funkcijų perdavimo tvarkos, saugotojų reguliavimo tvarkos, priežiūros ataskaitų teikimo reikalavimų ir likvidumo valdymo priemonių prieinamumo bei naudojimo atvejais;

(47) siekiant užtikrinti vienodą esminių reikalavimų KIPVPS valdymo įmonėms taikymą, turėtų būti paaiškinta, kad valdymo įmonė, kreipdamasi dėl leidimo, kompetentingoms institucijoms turėtų pateikti informaciją apie žmogiškuosius ir techninius išteklius, kuriuos ji naudoja savo funkcijoms vykdyti ir, kai taikoma, savo funkcijų perėmėjams prižiūrėti. Valdymo įmonės veiklai vykdyti turėtų būti paskirti mažiausiai du fiziniai asmenys, kurie visą darbo dieną dirba valdymo įmonėje arba yra valdymo įmonės vykdomieji nariai arba valdymo organo nariai ir kurių nuolatinė gyvenamoji vieta, t. y. įprastinė gyvenamoji vieta, yra Sąjungoje. Nepaisant to teisės aktais nustatyto minimumo, atsižvelgiant į valdymo įmonės ir KIPVPS, kurį ji valdo, dydį ir sudėtingumą, gali prireikti daugiau išteklių;

(48) siekiant suderinti direktyvų 2009/65/EB ir 2011/61/ES teisines sistemas, susijusias su funkcijų perdavimu, turėtų būti reikalaujama, kad KIPVPS valdymo įmonės kompetentingoms institucijoms pagrįstų savo funkcijų perdavimą ir pateiktų objektyvias to perdavimo priežastis;

(49) funkcijų perdavimas gali sudaryti sąlygas veiksmingai valdyti investicijų portfelius ir įgyti reikiamos patirties konkrečioje geografinėje rinkoje ar turto klasėje. Tačiau svarbu, kad priežiūros institucijos gautų aktualią informaciją apie pagrindinius funkcijų perdavimo tvarkos elementus. Kad būtų galima susidaryti patikimą funkcijų perdavimo veiklos Sąjungoje vaizdą, valdymo įmonės turėtų reguliariai teikti kompetentingoms institucijoms informaciją apie funkcijų perdavimo susitarimus, pagal kuriuos perduodamos kolektyvinio portfelio valdymo funkcijos, valdytojo nuožiūra vykdomo portfelio valdymo funkcijos arba rizikos valdymo funkcijos. Todėl valdymo įmonės kiekvieno jų valdomo KIPVPS atveju turėtų pateikti informaciją apie funkcijų perėmėjus, perduotos veiklos sąrašą ir aprašymą, valdomo KIPVPS turto, kuriam taikoma su portfelio valdymo funkcija susijusi funkcijų perdavimo tvarka, sumą ir procentinę dalį, aprašymą, kaip valdymo įmonė prižiūri, stebi ir kontroliuoja funkcijų perėmėją, informaciją apie tolesnio funkcijų perdavimo tvarką ir funkcijų perdavimo bei tolesnio funkcijų perdavimo tvarkos įsigaliojimo ir galiojimo pabaigos datas. Siekiant aiškumo turėtų būti nurodyta, kad duomenys

([22]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

apie valdomų AIF, kuriems taikomi su portfelio valdymo funkcija susiję funkcijų perdavimo susitarimai, turto dydį ir procentinę dalį yra renkami tam, kad būtų susidarytas išsamesnis vaizdas apie funkcijų perdavimą, ir patys savaime šie duomenys nėra įrodomasis rodiklis, kuriuo remiantis būtų galima nustatyti esminį ar rizikos valdymo veiklos tinkamumą arba priežiūros ar kontrolės priemonių veiksmingumą valdytojo lygmeniu. Tokia informacija turėtų būti perduodama kompetentingoms institucijoms kaip priežiūros ataskaitų teikimo tvarkos, reglamentuojamos Direktyva 2009/65/EB, dalis;

(50) siekiant užtikrinti vienodą Direktyvos 2009/65/EB taikymą, turėtų būti paaiškinta, kad joje nustatytos funkcijų perdavimo taisyklės taikomos visoms tos direktyvos II priede išvardytoms funkcijoms ir tos direktyvos 6 straipsnio 3 dalyje nustatytam papildomų paslaugų sąrašui;

(51) siekiant dar labiau suderinti AIFV ir KIPVPS taikomas funkcijų perdavimo taisykles ir užtikrinti vienodesnį direktyvų 2011/61/ES ir 2009/65/EB taikymą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomos KIPVPS valdymo įmonės funkcijų perdavimo trečiajai šaliai sąlygos ir sąlygos, kuriomis KIPVPS valdymo įmonė gali būti laikoma pašto dėžutės funkcijas atliekančiu subjektu ir todėl nebegali būti laikoma KIPVPS valdytoja. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([23]) nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(52) šia direktyva turėtų būti įgyvendinama 2017 m. gruodžio 7 d. ESRV rekomendacija, kuria siekiama suderinti likvidumo valdymo priemones ir atvirojo tipo fondų, kurie apima ir KIPVPS, valdytojų naudojimąsi jomis, kad būtų galima veiksmingiau reaguoti į likvidumo problemas nepalankiausiomis rinkos sąlygomis ir geriau apsaugoti investuotojus;

(53) siekiant, kad bet kurioje valstybėje narėje įsisteigę KIPVPS galėtų susidoroti su investicinių vienetų ar akcijų išpirkimo paraiškų keliamu spaudimu nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, jie turėtų laikytis reikalavimo iš Direktyvos 2009/65/EB IIA priedo 2–8 punktuose pateikto suderinto sąrašo pasirinkti ir į savo taisykles arba steigimo dokumentus įtraukti bent dvi likvidumo valdymo priemones. Taikant nukrypti leidžiančią nuostatą, KIPVPS, kuriam yra išduotas pinigų rinkos fondo veiklos leidimas pagal Reglamentą (ES) 2017/1131, turėtų galėti nuspręsti iš to sąrašo pasirinkti tik vieną likvidumo valdymo priemonę. Tos likvidumo valdymo priemonės turėtų atitikti KIPVPS investavimo strategiją, likvidumo profilį ir išpirkimo politiką. KIPVPS turėtų aktyvuoti tokias likvidumo valdymo priemones, kai to reikia jo investuotojų interesams apsaugoti. Be to, KIPVPS išskirtinėmis aplinkybėmis ir kai tai pateisinama atsižvelgiant į KIPVPS investuotojų interesus, visada turėtų turėti galimybę laikinai sustabdyti pasirašymą, atpirkimą ir išpirkimą arba aktyvuoti atskirtines sąskaitas. Kai KIPVPS priima sprendimą sustabdyti pasirašymą, atpirkimą ir išpirkimą, jis turėtų nepagrįstai nedelsdamas apie tai pranešti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Jei KIPVPS nusprendžia aktyvuoti arba deaktyvuoti atskirtines sąskaitas, jis per pagrįstą laikotarpį prieš aktyvuodamas arba deaktyvuodamas tą likvidumo valdymo priemonę turėtų apie tai pranešti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. KIPVPS taip pat turėtų pranešti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, jei jis aktyvuoja arba deaktyvuoja kurią nors kitą likvidumo valdymo priemonę tokiu būdu, kuris nėra įprastas veiklos būdas, numatytas fondo taisyklėse arba KIPVPS steigimo dokumentuose. Tai leistų priežiūros institucijoms geriau valdyti galimą likvidumo įtampos šalutinį poveikį platesnei rinkai;

(54) visų pirma, ir siekiant sustiprinti investuotojų apsaugą, turėtų būti nurodyta, kad išpirkimas natūra neprofesionaliesiems investuotojams nėra tinkamas ir todėl turėtų būti aktyvuojamas tik siekiant patenkinti profesionaliųjų investuotojų išpirkimo prašymus. Sykiu turėtų būti sprendžiamas nevienodų sąlygų taikymo išperkantiems investuotojams ir kitiems investicinių vienetų savininkams rizikos klausimas;

([23]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(55) kad KIPVPS investuotojai galėtų priimti sprendimą dėl investavimo atsižvelgdami į jiems priimtiną riziką ir likvidumo poreikius, jie turėtų būti informuojami apie likvidumo valdymo priemonių naudojimo sąlygas;

(56) siekiant užtikrinti nuoseklų KIPVPS vykdomo likvidumo rizikos valdymo suderinimą ir sudaryti palankesnes sąlygas rinkos ir priežiūros konvergencijai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai deleguotaisiais aktais priimti techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius, kad būtų nustatytos Direktyvos 2009/65/EB IIA priede nurodytų likvidumo valdymo priemonių ypatybės, deramai atsižvelgiant į investavimo strategijų ir KIPVPS pagrindinio turto įvairovę. Tie techniniai reguliavimo standartai turėtų būti priimami remiantis ESMA parengtu projektu ir jais turėtų būti neribojama KIPVPS galimybė naudoti bet kokią tinkamą likvidumo valdymo priemonę visoms turto klasėms, jurisdikcijoms ir rinkos sąlygoms. Siekiant Sąjungoje užtikrinti vienodą investuotojų apsaugos lygį, ESMA turėtų parengti valdymo įmonių vykdomo likvidumo valdymo priemonių pasirinkimo ir kalibravimo gaires. Tose gairėse turėtų būti pripažįstama, kad pagrindinė atsakomybė už likvidumo rizikos valdymą ir toliau tenka KIPVPS;

(57) siekiant remti priežiūros institucijų vykdomą rinkos stebėseną, turėtų būti pagerintas informacijos rinkimas ir dalijimasis ja teikiant priežiūros ataskaitas nustatant KIPVPS priežiūros ataskaitų teikimo pareigas. Siekiant padidinti veiksmingumą ir sumažinti valdymo įmonių administracinę naštą, Sąjungos ir nacionalinėje teisėje, visų pirma reglamentuose (ES) Nr. 600/2014 ir (ES) 2019/834, taip pat reglamentuose (ES) Nr. 1011/2012 ir (ES) Nr. 1073/2013, galėtų būti panaikinti besidubliuojantys ataskaitų teikimo reikalavimai. EPI ir ECB, prireikus padedant nacionalinėms kompetentingoms institucijoms, turėtų įvertinti įvairių priežiūros institucijų duomenų poreikius, kad būtų užtikrinta, jog informacija, kurią reikia pateikti pagal KIPVPS priežiūros ataskaitų šabloną, būtų pakankama;

(58) siekiant sumažinti KIPVPS besidubliuojančius ataskaitų teikimo reikalavimus ir su jais susijusią ataskaitų teikimo naštą bei užtikrinti, kad institucijos veiksmingai pakartotinai naudotų duomenis, KIPVPS kompetentingoms institucijoms teikiami duomenys turėtų būti prieinami kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, ESMA, kitoms EPI ir ESRV, kai tai būtina jų pareigoms vykdyti, taip pat ECBS nariams tik statistikos tikslais;

(59) siekiant užtikrinti nuoseklų priežiūros ataskaitų teikimo pareigų suderinimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai deleguotaisiais aktais priimti techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius ir 15 straipsnį, kad būtų nustatytas valdymo įmonių priežiūros ataskaitų teikimo proceso standartizavimo turinys, formos ir procedūros, taip pat ataskaitų teikimo dažnumas ir laikas. Kiek tai susiję su privaloma pateikti informacija apie funkcijų perdavimo tvarką, techniniuose reguliavimo standartuose ir toliau turėtų būti nustatytas tik tinkamas tokios teiktinos informacijos standartizacijos lygis. Tie techniniai reguliavimo standartai turėtų būti priimami remiantis ESMA parengtu projektu. Į tuos techninius reguliavimo standartus neturėtų būti įtraukti jokie elementai, kurie nėra numatyti Direktyvoje 2009/65/EB;

(60) siekiant standartizuoti priežiūros ataskaitų teikimo procesą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti ESMA parengtus techninius įgyvendinimo standartus, susijusius su valdymo įmonių ataskaitų formatu, duomenų standartais ir metodais bei tvarka. Komisija turėtų priimti tuos techninius įgyvendinimo standartus pasitelkdama įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį;

(61) siekiant užtikrinti investuotojų apsaugą ir visų pirma užtikrinti, kad visais atvejais tarp KIPVPS turto saugotojo ir depozitoriumo būtų stabilus informacijos srautas, depozitoriumo tvarka turėtų būti išplėsta, kad į saugojimo grandinę būtų įtraukti CVPD, jei jie teikia saugojimo paslaugas KIPVPS. Siekiant išvengti bereikalingo darbo, depozitoriumai neturėtų atlikti *ex ante* išsamaus patikrinimo tais atvejais, kai jie ketina perduoti saugojimą CVPD;

(62) siekiant pagerinti bendradarbiavimą priežiūros srityje ir veiksmingumą, KIPVPS priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pateikti pagrįstą prašymą imtis priežiūros veiksmų prieš tą KIPVPS;

(63) siekiant pagerinti bendradarbiavimą priežiūros srityje, ESMA turėtų turėti galimybę prašyti, kad kompetentinga institucija ESMA pristatytų atvejį, kai tas atvejis turi tarpvalstybinį poveikį ir galėtų daryti poveikį investuotojų apsaugai arba finansiniam stabilumui. ESMA atliekama tokių atvejų analizė suteiktų galimybę kitoms kompetentingoms institucijoms geriau suprasti aptartus klausimus, padėtų ateityje užkirsti kelią panašiems atvejams ir apsaugoti KIPVPS rinkos vientisumą;

(64) nepaisant šiuo metu taikomų slaptumo taisyklių, reikėtų tobulinti kompetentingų institucijų ir mokesčių administratorių keitimąsi informacija. Toks keitimasis informacija turėtų atitikti nacionalinę teisę ir, jei informacija gaunama iš kitos valstybės narės, ji turėtų būti atskleidžiama tik gavus aiškų ją atskleidusios kompetentingos institucijos sutikimą;

(65) direktyvose 2011/61/ES ir 2009/65/EB reikalaujama, kad AIFV ir KIPVPS valdymo įmonės veiktų deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai, atsižvelgdami į savo valdomų investicinių fondų ir jų investuotojų interesus. Todėl valstybės narės turėtų reikalauti, kad AIFV ir KIPVPS valdymo įmonės veiktų dorai ir sąžiningai, kai tai susiję su mokesčiais ir išlaidomis, kuriuos turi padengti investuotojai. 2020 m. ESMA parengė priežiūros instrukcijas, kuriomis siekiama skatinti AIF ir KIPVPS išlaidų priežiūros konvergenciją ir parengti kriterijų rinkinį, kuris padėtų kompetentingoms institucijoms įvertinti nepagrįstų išlaidų sąvoką ir prižiūrėti, kaip laikomasi pareigos investuotojams netaikyti nepagrįstų išlaidų. Tais kriterijais siekiama pateikti gaires kompetentingoms institucijoms, sykiu skatinant priežiūros konvergenciją kapitalo rinkų sąjungos kontekste. Tačiau šiuo metu, nesant aiškios nepagrįstų išlaidų apibrėžties, taikoma skirtinga rinkos ir priežiūros praktika, kurias išlaidas sektoriaus atstovai ir priežiūros institucijos laiko tinkamomis, ir kurias nepagrįstomis, taip pat įrodymais patvirtinta, kad skirtingose valstybėse narėse reikalaujama padengti skirtingas išlaidas ir kad neprofesionalieji ir profesionalieji investuotojai dengia skirtingas išlaidas. Siūlomais direktyvų 2011/61/ES ir 2009/65/EB daliniais pakeitimais, susijusiais su Sąjungos mažmeninių investicijų strategija, siekiama spręsti tą problemą reikalaujant, kad fondų valdytojai taikytų patikimą kainodaros procesą, kuris apimtų tiesiogiai ar netiesiogiai investiciniams fondams ar jų investicinių vienetų savininkams tenkančių išlaidų nustatymą, analizę ir peržiūrą, taip pat nustatant reikalavimą kompensuoti investuotojams, jei iš jų buvo reikalaujama nepagrįstai didelių išlaidų. ESMA Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai turėtų pateikti ataskaitą, kurioje būtų įvertintas neprofesionaliesiems investuotojams taikomų išlaidų lygis, tų išlaidų priežastys ir skirtumai, įskaitant skirtumus, atsirandančius dėl atitinkamų AIF ir KIPVPS pobūdžio, ir analizuojama, ar reikia papildyti jos priežiūros instrukcijose nustatytus kriterijus, susijusius su nepagrįstų išlaidų sąvoka. Siekdamos padėti kompetentingoms institucijoms prižiūrėti išlaidas, o ESMA – analizuoti su išlaidomis susijusius klausimus, kompetentingos institucijos turėtų surinkti sąnaudų duomenis ir vieną kartą pasidalyti jais su ESMA. Toks duomenų rinkimas suteiktų ESMA ekspertinių žinių išlaidų ataskaitų teikimo srityje teikiant Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir kompetentingoms institucijoms technines rekomendacijas dėl sąnaudų duomenų rinkimo įgyvendinant Sąjungos mažmeninių investicijų strategiją. Remdamasi ta ataskaita, ESMA turėtų vykdyti veiklą pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 29 straipsnį, siekdama padėti suformuoti bendrą supratimą nepagrįstų išlaidų sąvokos klausimu;

(66) AIF ir KIPVPS pavadinimai yra išskirtinis elementas, darantis įtaką investuotojų pasirinkimui ir sudarantis pirmą įspūdį apie fondo investavimo strategiją ir tikslus. Nors AIF ir KIPVPS pavadinimai jau yra investuotojams prieš sudarant sutartį teikiamos informacijos dalis, naudinga pabrėžti pavadinimo svarbą konkrečiai pažymint, jog jis yra labai svarbi dalis informacijos, prieš sudarant sutartį KIPVPS investuotojams teikiamos pagrindinės informacijos dokumente ir prospekte, kurie turi būti pateikti investuotojams prieš jiems investuojant į tą KIPVPS. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2021/2261 ([24]) nuo 2023 m. sausio 1 d. KIPVPS, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1286/2014 ([25]) reikalavimai. Nuo tos dienos KIPVPS valdymo įmonės arba investicinės bendrovės pareiga parengti pagrindinės informacijos investuotojams dokumentą buvo pakeista pareiga parengti pagrindinės informacijos dokumentą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1286/2014. Be to, AIFV, valdantiems AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, taip pat taikomi to reglamento reikalavimai. Atitinkamai, jeigu AIF ir KIPVPS platinami neprofesionaliems investuotojams, reikalaujama, kad AIFV ir KIPVPS į pagrindinės informacijos dokumentą įtrauktų fondo pavadinimą ir užtikrintų, kad ta informacija būtų tiksli, teisinga ir aiški ir nesudarytų klaidingo ar apgaulingo vaizdo siekiant netinkamu būdu patraukti investuotojų dėmesį. Todėl labai svarbu pabrėžti, kad AIF arba KIPVPS pavadinimas laikomas tokiu pat svarbiu kaip ir bet kuris kitas prieš sudarant sutartį pateikiamas dokumentas ir kad jam taikomi tokie patys sąžiningumo ir skaidrumo standartai. Kad

([24]) 2021 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/2261, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/65/EB, kiek tai susiję su kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektų (KIPVPS) valdymo įmonių naudojimusi pagrindinės informacijos dokumentais (OL L 455, 2021 12 20, p. 15).

([25]) 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (OL L 352, 2014 12 9, p. 1).

būtų užtikrintas aukštas ir vienodas investuotojų apsaugos lygis Sąjungoje, ESMA turėtų parengti gaires, kuriose būtų nurodyti atvejai, kada AIF arba KIPVPS pavadinimas investuotojui gali būti netinkamas, neaiškus ar klaidinantis. Sektorių teisės aktai, kuriais nustatomi fondų pavadinimų ar investicinių vienetų ar akcijų platinimo standartai, yra viršesni už tas gaires;

(67) vykdydama savo funkcijas pagal direktyvas 2009/65/EB ir 2011/61/ES, ESMA turėtų laikytis rizika grindžiamo požiūrio;

(68) 2022 m. rugpjūčio 9 d. ECB pateikė savo nuomonę ([26]),

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2011/61/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2011/61/ES iš dalies keičiama taip:

1) 4 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) ag punktas pakeičiamas taip:

„ag) profesionalusis investuotojas – investuotojas, kuris laikomas profesionaliuoju klientu arba pateikus prašymą gali būti laikomas profesionaliuoju klientu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES (*) II priedą;

_____

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).“;

b) papildoma šiais punktais:

„ap) centrinis vertybinių popierių depozitoriumas – centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014 (*) 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

aq) AIF kapitalas – visi kapitalo įnašai ir nepareikalautasis numatytasis AIF kapitalas, apskaičiuoti remiantis sumomis, kurios gali būti investuojamos atskaičius visus mokesčius, rinkliavas ir sąnaudas, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai padengia investuotojai;

ar) paskolos išdavimas arba paskolos išdavimo procesas – kai paskola išduodama:

i) tiesiogiai AIF, kaip pirminio skolintojo, arba

ii) netiesiogiai per trečiąją šalį arba specialiosios paskirties įmonę, kuri išduoda paskolą AIF arba jo vardu, arba AIFV arba jo vardu AIF atžvilgiu, kai prieš įgyjant paskolos poziciją AIFV arba AIF dalyvauja formuojant paskolos struktūrą arba apibrėžiant ar iš anksto susitariant dėl jos ypatybių;

as) akcininko paskola – paskola, kurią AIF suteikia įmonei, kurioje jis tiesiogiai arba netiesiogiai turi ne mažiau kaip 5 % kapitalo arba balsavimo teisių, ir kurios paskolos negalima parduoti trečiosioms šalims atskirai nuo AIF turimų kapitalo priemonių toje pačioje įmonėje;

at) paskolas išduodantis AIF – AIF:

i) kurio pagrindinė investavimo strategija yra paskolų teikimas arba

ii) kurio išduodamų paskolų pamatinė vertė sudaro bent 50 % jo grynosios turto vertės;

([26]) OL C 379, 2022 10 3, p. 1.

au) finansinį svertą valdantis AIF – AIF, kurio pozicijas jį valdantis AIFV padidina arba pasiskolindamas grynųjų pinigų ar vertybinių popierių, arba pasinaudodamas svertu, susijusiu su išvestinių finansinių priemonių pozicijomis, arba kitomis priemonėmis.

_____

(*) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).“;

2) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalies b punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„iv) bet kokias kitas funkcijas ar veiklą, kurią AIFV jau teikia AIF, kurį jis valdo pagal šį straipsnį, arba funkcijas ar veiklą, susijusią su paslaugomis, kurias jis teikia pagal šią dalį, jei bet koks galimas interesų konfliktas, atsiradęs dėl tos funkcijos ar veiklos vykdymo kitoms šalims, yra tinkamai valdomas.“;

b) 4 dalis papildoma šiais punktais:

„c) lyginamųjų indeksų administravimą pagal Reglamentą (ES) 2016/1011;

d) kredito administravimo veiklą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2021/2167 (*).

_____

(*) 2021 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/2167 dėl kredito administratorių ir kredito pirkėjų, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2014/17/ES (OL L 438, 2021 12 8, p. 1).“;

c) 5 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b punktas išbraukiamas;

ii) papildoma šiuo punktu:

„e) lyginamųjų indeksų, kurie naudojami jų valdomuose AIF, administravimas pagal Reglamentą (ES) 2016/1011.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kai AIFV teikia šio straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodytas paslaugas dėl vienos ar daugiau priemonių, išvardytų Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnyje, taikomas Direktyvos 2014/65/ES 15 straipsnis, 16 straipsnis, išskyrus 5 dalies pirmą pastraipą, ir 23, 24 ir 25 straipsniai.“;

3) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės reikalauja, kad, kreipdamasis dėl veiklos leidimo, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pateiktų šią su AIFV susijusią informaciją:

a) informaciją apie asmenis, faktiškai vykdančius AIFV veiklą, ypač susijusią su I priede nurodytomis funkcijomis, įskaitant:

i) tų asmenų funkcijų, pareigų ir hierarchinio lygmens aprašymą;

ii) tų asmenų atskaitomybės ryšių ir atsakomybės sričių AIFV viduje ir už jo ribų aprašymą;

iii) laiko, kurį kiekvienas iš tų asmenų skiria kiekvienai atsakomybės sričiai, apžvalgą;

iv) žmogiškųjų ir techninių išteklių, kurie padeda vykdyti tų asmenų veiklą, aprašymą;

aa) AIFV pavadinimą ir atitinkamą juridinio asmens identifikatorių;

b) informaciją apie tiesioginių ir netiesioginių, fizinių ir juridinių AIFV akcininkų arba narių, turinčių kvalifikuotąsias akcijų paketų dalis, tapatybę ir tų akcijų paketų vertės sumas;

c) veiklos programą, kuria nustatoma organizacinė AIFV struktūra, įskaitant informaciją apie tai, kaip AIFV ketina laikytis savo pareigų pagal šios direktyvos II, III, IV skyrius ir, jei taikytina, V–VIII skyrius, taip pat savo pareigų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2088 (*) 3 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalies a punktą ir 13 straipsnį, taip pat išsamų atitinkamų žmogiškųjų ir techninių išteklių, kuriuos AIFV naudos tam tikslui, aprašymą;

d) informaciją apie AIFV atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką pagal 13 straipsnį;

e) informaciją apie funkcijų perdavimo ir tolesnio funkcijų perdavimo trečiosioms šalims tvarką pagal 20 straipsnį, kuri apima bent šiuos duomenis:

i) informaciją apie kiekvieną funkcijų perėmėją:

— jo teisinį pavadinimą ir atitinkamą identifikatorių,

— jo įsisteigimo jurisdikciją ir,

— kai aktualu, jo priežiūros instituciją;

ii) išsamų aprašą žmogiškųjų ir techninių išteklių, kuriuos AIFV naudoja:

— kasdienėms AIFV portfelio valdymo ar rizikos valdymo užduotims vykdyti ir

— perduotai veiklai stebėti;

iii) informaciją apie kiekvieną AIF, kurį AIFV valdo arba ketina valdyti:

— trumpą perduotų portfelio valdymo funkcijų aprašymą, įskaitant tai, ar toks funkcijų perdavimas yra dalinis ar visiškas perdavimas, ir

— trumpą perduotų rizikos valdymo funkcijų aprašymą, įskaitant tai, ar toks perdavimas yra dalinis ar visiškas perdavimas;

iv) periodinio išsamaus patikrinimo priemonių, kurias AIFV turi taikyti perduotai veiklai stebėti, aprašymą.

_____

(*) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2088 dėl su tvarumu susijusios informacijos atskleidimo finansinių paslaugų sektoriuje (OL L 317, 2019 12 9, p. 1).“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kompetentingos institucijos kartą per ketvirtį informuoja ESMA apie veiklos leidimus, išduotus ar panaikintus pagal šį skyrių, ir apie visus AIF, kuriuos valdo arba kurių investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje platina veiklos leidimą turintys AIFV, sąrašo pakeitimus.

ESMA tvarko viešą centrinį registrą, kuriame įvardijamas kiekvienas pagal šią direktyvą veiklos leidimą gavęs AIFV, kiekvieno tokio AIFV kompetentingos institucijos ir pateikiamas AIF, kuriuos Sąjungoje valdo arba kurių investicinius vienetus ar akcijas platina tokie AIFV, sąrašas. Registras yra viešai prieinamas elektronine forma.“;

c) 6 ir 7 dalys išbraukiamos;

d) papildoma šia dalimi:

„8. Ne vėliau kaip 2029 m. balandžio 16 d. ESMA pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ataskaitą, kurioje analizuojama rinkos praktika, susijusi su funkcijų perdavimu ir atitiktimi šio straipsnio 1–5 dalims ir 20 straipsniui, remdamasi, be kita ko, kompetentingoms institucijoms pagal 24 straipsnio 2 dalies d punktą pateiktais duomenimis ir ESMA naudojimusi priežiūros konvergencijos įgaliojimais. Toje ataskaitoje taip pat analizuojama, kaip laikomasi šios direktyvos esminių reikalavimų.“;

4) 8 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) asmenys, kurie faktiškai vykdo AIFV veiklą, yra pakankamai geros reputacijos ir turi pakankamos patirties taip pat ir AIFV valdomo AIF įgyvendinamų investavimo strategijų srityje, ir tų asmenų bei visų jų pareigas perimančių asmenų vardai ir pavardės nedelsiant pateikiami AIFV buveinės valstybių narių kompetentingoms institucijoms, o AIFV veiklos klausimus sprendžia mažiausiai du tokias sąlygas atitinkantys fiziniai asmenys, kurie arba dirba tame AIFV visą darbo dieną arba yra AIFV valdymo įmonės vykdomieji nariai arba valdymo tarybos nariai, arba kurie yra įsipareigoję visą darbo dieną vykdyti to AIFV veiklą ir kurių gyvenamoji vieta yra Sąjungoje.“;

5) 12 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. 1 dalies pirmos pastraipos f punkto tikslais ne vėliau kaip 2025 m. spalio 16 d. ESMA Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai pateikia ataskaitą, kurioje įvertina mokesčius, kuriuos AIFV taiko jų valdomo AIF investuotojams, ir paaiškina tų mokesčių lygio ir visų skirtumų tarp jų, įskaitant skirtumus dėl atitinkamo AIF pobūdžio, priežastis. Atlikdama tą vertinimą, ESMA pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 29 straipsnį išnagrinėja ESMA konvergencijos priemonėse nustatytų mokesčių priežiūros kriterijų tinkamumą ir veiksmingumą.

Tos ataskaitos tikslais ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnį kompetentingos institucijos vieną kartą pateikia ESMA duomenis apie išlaidas, įskaitant visus mokesčius, rinkliavas ir išlaidas, kuriuos tiesiogiai arba netiesiogiai padengia investuotojai arba AIFV, susijusius su AIF veikla, ir kurie turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai priskirti AIF. Kompetentingos institucijos tuos duomenis pateikia ESMA naudodamosi savo įgaliojimais, įskaitant įgaliojimą reikalauti, kad AIFV pateiktų informaciją, kaip nustatyta šios direktyvos 46 straipsnio 2 dalyje.“;

6) 14 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2a. Jei AIFV valdo arba ketina valdyti AIF trečiosios šalies iniciatyva, įskaitant atvejus, kai AIF naudoja trečiosios šalies iniciatoriaus pavadinimą arba paskiria trečiosios šalies iniciatorių kaip funkcijų perėmėją pagal 20 straipsnį, AIFV, atsižvelgdamas į visus interesų konfliktus, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia išsamius paaiškinimus ir įrodymus, kad laikosi šio straipsnio 1 ir 2 dalių. Visų pirma AIFV nurodo pagrįstus veiksmus, kurių jis ėmėsi, kad užkirstų kelią interesų konfliktams, kylantiems dėl santykių su trečiąja šalimi, arba, jei tų interesų konfliktų neįmanoma išvengti, kaip jis nustato, valdo, stebi ir, kai taikoma, atskleidžia tuos interesų konfliktus, kad jie nedarytų neigiamo poveikio AIF ir jo investuotojų interesams.“;

7) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) papildoma šiuo punktu:

„d) vykdydami paskolų išdavimo veiklą, įgyvendina veiksmingą paskolų suteikimo politiką, procedūras ir procesus.“;

ii) papildoma šiomis pastraipomis:

„Pirmos pastraipos b punkto tikslais, kai AIFV valdo AIF, kurie vykdo paskolų išdavimo veiklą, įskaitant atvejus, kai tie AIF įgyja paskolų poziciją per trečiąsias šalis, jie taip pat įgyvendina veiksmingą politiką, procedūras ir procesus, susijusius su kredito rizikos vertinimu ir savo kredito portfelio administravimu bei stebėsena, nuolat atnaujina tą politiką, procedūras ir procesus, užtikrina jų veiksmingumą bei reguliariai, ne rečiau kaip kartą per metus, juos peržiūri.

Nedarant poveikio 12 straipsnio 1 dalies b punktui, šios dalies pirmos pastraipos d punkte ir antroje pastraipoje nustatyti reikalavimai netaikomi akcininkų paskolų išdavimui, kai tokių paskolų pamatinė vertė bendrai neviršija 150 % AIF kapitalo.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„4a. AIFV užtikrina, kad tuo atveju, kai jo valdomas AIF išduoda paskolas, to AIF vienam paskolos gavėjui išduotų paskolų pamatinė vertė bendrai neviršytų 20 % AIF kapitalo, jei paskolos gavėjas yra vienas iš šių subjektų:

a) finansų įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ([1])* 13 straipsnio 25 punkte;

b) AIF arba

c) KIPVPS.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytas apribojimas nedaro poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (ES) Nr. 345/2013 ([2])*, (ES) Nr. 346/2013 ([3])* ir (ES) 2015/760 ([4])* nustatytoms riboms, apribojimams ar sąlygoms.

4b. AIFV užtikrina, kad jo valdomo paskolas išduodančio AIF finansinis svertas sudarytų ne daugiau kaip:

a) 175 %, kai AIF yra atvirojo tipo;

b) 300 %, kai AIF yra uždarojo tipo.

Paskolas išduodančio AIF finansinis svertas išreiškiamas kaip to AIF pozicijos, apskaičiuotos pagal įsipareigojimų metodą, kaip apibrėžta 4 straipsnio 3 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, ir jo grynosios turto vertės santykis.

Skolinimosi susitarimai, kurie yra visiškai padengiami paskolas išduodančio AIF investuotojų sutartiniais kapitalo įsipareigojimais, nelaikomi pozicijomis antroje pastraipoje nurodyto santykio apskaičiavimo tikslais.

Jeigu paskolas išduodantis AIF pažeidžia šioje dalyje nustatytus reikalavimus ir jį valdantis AIFV to pažeidimo kontroliuoti negali, AIFV per tinkamą laikotarpį imasi priemonių, būtinų padėčiai ištaisyti, tinkamai atsižvelgdamas į paskolas išduodančio AIF investuotojų interesus.

Nedarant poveikio 25 straipsnio 3 dalyje nurodytų kompetentingų institucijų įgaliojimams, šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai netaikomi paskolas išduodančiam AIF, kurio skolinimo veiklą sudaro tik akcininkų paskolų išdavimas, jeigu tų paskolų pamatinė vertė bendrai neviršija 150 % to AIF kapitalo.

4c. 4a dalyje nustatyta 20 % investavimo riba:

a) taikoma iki AIF taisyklėse, steigimo dokumentuose arba prospekte nurodytos datos, kuri turi būti ne vėlesnė kaip 24 mėnesiai nuo AIF investicinių vienetų arba akcijų pirmo pasirašymo dienos;

b) nebetaikoma, kai AIFV pradeda parduoti AIF turtą, kad išpirktų investuotojų turimus investicinius vienetus ar akcijas vykdant AIF likvidavimo procesą, ir

c) laikinai netaikoma, jei AIF kapitalas padidinamas arba sumažinamas.

Pirmos pastraipos c punkte nurodytas sustabdymas trunka tik tiek, kiek tikrai būtina, tinkamai atsižvelgiant į AIF investuotojų interesus, ir bet kuriuo atveju ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį.

4 d. Nustatant 4c dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą taikymo datą atsižvelgiama į turto, kurį investuoja AIF, ypatumus ir savybes. Išimties tvarka AIFV kompetentingos institucijos, pateikus tinkamai pagrįstą investavimo planą, gali leisti pratęsti tą laikotarpį ne daugiau kaip dar 12 mėnesių.

4e. AIFV užtikrina, kad jo valdomas AIF neteiktų paskolų šiems subjektams:

a) tam AIFV arba jo darbuotojams;

b) AIF depozitoriumui arba subjektams, kuriems tas depozitoriumas perdavė su AIF susijusias funkcijas pagal 21 straipsnį;

c) subjektui, kuriam tas AIFV perdavė savo funkcijas pagal 20 straipsnį, ar to subjekto darbuotojams;

d) subjektui, priklausančiam tai pačiai grupei kaip ir AIFV, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ([5])* 2 straipsnio 11 punkte, išskyrus atvejus, kai tas subjektas yra finansų įmonė, išimtinai finansuojanti paskolos gavėjus, kurie nėra nurodyti šios dalies a, b ir c punktuose.

4f. Jeigu AIF išduoda paskolas, visos iš paskolų gautos pajamos, atėmus visus leistinus mokesčius už jų administravimą, priskiriamos tam AIF. Visos sąnaudos ir išlaidos, susijusios su paskolos administravimu, atskleidžiamos pagal 23 straipsnį.

4g. Nedarant poveikio kitoms Sąjungos teisės priemonėms, valstybė narė gali uždrausti išduodantiems paskolas AIF savo teritorijoje išduoti paskolas vartotojams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB ([6])* 3 straipsnio a punkte, ir gali uždrausti AIF vykdyti tokiems vartotojams suteiktų kreditų administravimo veiklą jos teritorijoje. Toks draudimas nedaro poveikio AIF, kurie išduoda paskolas vartotojams arba administruoja vartotojams suteiktus kreditus, investicinių vienetų ar akcijų platinimui Sąjungoje.

4h. Valstybės narės draudžia AIFV valdyti paskolas išduodančius AIF, jei tų AIF visa investavimo strategija arba jos dalis yra paskolų išdavimas vien tam, kad tas paskolas ar pozicijas būtų galima perduoti trečiosioms šalims.

4i. AIFV užtikrina, kad jo valdomas AIF pasiliktų 5 % kiekvienos AIF išduotos ir vėliau trečiosioms šalims perduotos paskolos pamatinės vertės. Ta kiekvienos paskolos procentinė dalis pasiliekama:

a) iki termino pabaigos – paskoloms, kurių terminas yra iki aštuonerių metų, arba paskoloms, išduotoms vartotojams, neatsižvelgiant į jų terminą, o

b) kitų paskolų atveju – ne trumpesniam kaip aštuonerių metų laikotarpiui.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, joje nustatytas reikalavimas netaikomas, kai:

a) AIFV pradeda parduoti AIF turtą, kad išpirktų investuotojų turimus investicinius vienetus arba akcijas vykdant AIF likvidavimo procesą;

b) parduoti būtina siekiant laikytis ribojamųjų priemonių, priimtų pagal SESV 215 straipsnį, arba produktų reikalavimų;

c) parduoti paskolą būtina, kad AIFV galėtų įgyvendinti savo valdomo AIF investavimo strategiją paisydamas geriausių AIF investuotojų interesų, arba

d) paskola parduodama dėl padidėjusios su paskola susijusios rizikos, kurią AIFV nustatė atlikdamas 15 straipsnio 3 dalyje nurodytą išsamų patikrinimą ir vykdydamas rizikos valdymo procesą, o pirkėjas informuojamas apie tą rizikos padidėjimą jam perkant paskolą.

Savo buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų prašymu AIFV įrodo, kad jis atitinka antroje pastraipoje nustatytas atitinkamos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sąlygas.

_____

([1])* 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

([2])* 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 345/2013 dėl Europos rizikos kapitalo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 1).

([3])* 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 346/2013 dėl Europos socialinio verslumo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 18).

([4])* 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/760 dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų (OL L 123, 2015 5 19, p. 98).

([5])* 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

([6])* 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).“;

8) 16 straipsnyje įterpiamos šios dalys:

„2a. AIFV užtikrina, kad jo valdomas paskolas išduodantis AIF būtų uždarojo tipo.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, paskolas išduodantis AIF gali būti atvirojo tipo, jeigu jį valdantis AIFV gali įrodyti savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kad AIF likvidumo rizikos valdymo sistema yra suderinama su jo investavimo strategija ir išpirkimo politika.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytas reikalavimas nedaro poveikio reglamentuose (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 ir (ES) 2015/760 nustatytoms riboms, apribojimams ir sąlygoms.

2b. Siekdamas užtikrinti, kad atvirojo tipo AIF valdantis AIFV laikytųsi šio straipsnio 1 ir 2 dalių, jis iš V priedo 2–8 punktuose nurodytų priemonių sąrašo pasirenka bent dvi tinkamas likvidumo valdymo priemones, pirmiausia įvertinęs tų priemonių tinkamumą AIF pasirinktai investavimo strategijai, likvidumo pobūdžiui ir išpirkimo politikai. AIFV įtraukia tas priemones į AIF taisykles arba steigimo dokumentus, kad jas galėtų naudoti atsižvelgdamas į AIF investuotojų interesus. Tos pasirinktos priemonės negali būti vien tik V priedo 5 ir 6 punktuose nurodytos priemonės.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, AIFV gali nuspręsti iš V priedo 2–8 punktuose pateiktų priemonių sąrašo pasirinkti tik vieną likvidumo valdymo priemonę savo valdomam AIF, jeigu tam AIF yra išduotas pinigų rinkos fondo veiklos leidimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1131 (*).

AIFV įgyvendina išsamią bet kurios pasirinktos likvidumo valdymo priemonės aktyvavimo ir deaktyvavimo politiką ir procedūras, taip pat tokios priemonės naudojimo veiklos ir administravimo tvarką. Apie pirmoje ir antroje pastraipose nurodytą pasirinkimą ir išsamią aktyvavimo ir deaktyvavimo politiką bei procedūras pranešama AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

V priedo 8 punkte nurodytas išpirkimas natūra gali būti aktyvuotas tik tam, kad būtų įvykdyti profesionaliųjų investuotojų paprašyti išpirkimai, ir jei išpirkimas natūra atitinka AIF turimo turto *pro rata* dalį.

Nukrypstant nuo šios dalies ketvirtos pastraipos, išpirkimas natūra neturi atitikti AIF turimo turto *pro rata* dalies, jeigu to AIF vienetais ar akcijomis yra prekiaujama tik su profesionaliaisiais investuotojais arba jei to AIF investavimo politikos tikslas yra atkartoti tam tikro akcijų arba skolos vertybinių popierių indekso struktūrą ir jei tas AIF yra biržinis fondas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 46 punkte.

2c. AIFV, valdantis atvirojo tipo AIF, siekdamas apsaugoti AIF investuotojų interesus gali laikinai sustabdyti AIF investicinių vienetų arba akcijų pasirašymą, atpirkimą ir išpirkimą, kaip nurodyta V priedo 1 punkte, arba, jei tos priemonės įtrauktos į AIF taisykles arba steigimo dokumentus, aktyvuoti arba deaktyvuoti kitas likvidumo valdymo priemones, pasirinktas iš V priedo 2–8 punktuose pateikto sąrašo, vadovaudamasis šio straipsnio 2b dalimi. AIFV taip pat gali, atsižvelgdamas į AIF investuotojų interesus, aktyvuoti V priedo 9 punkte nurodytas atskirtines sąskaitas.

Pirmoje pastraipoje nurodytą pasirašymo, atpirkimo ir išpirkimo sustabdymą arba atskirtines sąskaitas AIFV naudoja tik išimtiniais atvejais, kai tai reikalinga dėl aplinkybių ir yra pateisinama atsižvelgiant į AIF investuotojų interesus.

2 d. AIFV nedelsdamas informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas šiais atvejais:

a) kai AIFV aktyvuoja arba deaktyvuoja V priedo 1 punkte nurodytą likvidumo valdymo priemonę;

b) kai AIFV aktyvuoja arba deaktyvuoja kurią nors iš likvidumo valdymo priemonių, nurodytų V priedo 2–8 punktuose, tokiu būdu, kuris nėra įprastas veiklos būdas, numatytas AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose.

AIFV, prieš aktyvuodamas arba deaktyvuodamas V priedo 9 punkte nurodytą likvidumo valdymo priemonę, apie tokį aktyvavimą arba deaktyvavimą per pagrįstą laikotarpį praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, ESMA ir, jeigu kyla galima rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, Europos sisteminės rizikos valdybą (ESRV), įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 (**), apie visus pagal šią dalį gautus pranešimus. ESMA turi įgaliojimus dalytis pagal šią dalį gauta informacija su kompetentingomis institucijomis.

2e. Valstybės narės užtikrina, kad AIFV, valdantys atvirojo tipo AIF, galėtų naudotis bent V priede nurodytomis likvidumo valdymo priemonėmis.

2f. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kad būtų nustatyti reikalavimai, kuriuos turi atitikti paskolą išduodantis AIF, kad išlaikytų atvirojo tipo struktūrą. Tie reikalavimai apima patikimą likvidumo valdymo sistemą, likvidžiojo turto prieinamumą ir testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, taip pat tinkamą išpirkimo politiką, atsižvelgiant į paskolas išduodančių AIF likvidumo pobūdį. Tuose reikalavimuose taip pat deramai atsižvelgiama į pagrindines paskolų pozicijas, vidutinį paskolų grąžinimo laikotarpį ir bendrą paskolas išduodančių AIF portfelių sudėtį.

2g. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomos V priede nurodytų likvidumo valdymo priemonių charakteristikos.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA atsižvelgia į AIF investavimo strategijų ir pagrindinio turto įvairovę. Tais standartais neribojama AIF galimybė naudoti bet kokią tinkamą likvidumo valdymo priemonę visoms turto klasėms, jurisdikcijoms ir rinkos sąlygoms.

2h. Ne vėliau kaip 2025 m. balandžio 16 d. ESMA parengia gaires dėl AIFV pasirinktinų likvidumo valdymo priemonių pasirinkimo ir kalibravimo siekiant valdyti likvidumo riziką ir mažinti riziką finansiniam stabilumui. Tose gairėse pripažįstama, kad pagrindinė atsakomybė už likvidumo rizikos valdymą ir toliau tenka AIFV. Jose nurodomos aplinkybės, kuriomis galima aktyvuoti V priedo 9 punkte nurodytas atskirtines sąskaitas. Prieš pradedant jomis vadovautis suteikiama pakankamai laiko prisitaikyti, visų pirma esamiems AIF.

2i. ESMA šio straipsnio 2f ir 2g dalyse nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2025 m. balandžio 16 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant 2f ir 2g dalyse nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

_____

(*) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1131 dėl pinigų rinkos fondų (OL L 169, 2017 6 30, p. 8).

(**) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).“;

9) 20 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„AIFV, ketinantys perduoti trečiosioms šalims užduotį AIFV vardu atlikti vieną ar daugiau I priede nurodytų funkcijų arba teikti 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas, praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms prieš įsigaliojant susitarimui dėl funkcijų perdavimo. Turi būti tenkinamos šios sąlygos:“;

ii) f punktas pakeičiamas taip:

„f) AIFV privalo sugebėti įrodyti, kad funkcijų perėmėjas yra kompetentingas ir pajėgus prisiimti atitinkamas funkcijas ir teikti atitinkamas paslaugas, kad jis buvo visapusiškai atidžiai atrinktas ir kad AIFV gali veiksmingai nuolatos stebėti perduotos veiklos vykdymą, bet kada funkcijų perėmėjui pateikti papildomus nurodymus ir nedelsiant atšaukti funkcijų perdavimą, jei tai atitinka investuotojų interesus.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. AIFV atsakomybei klientams, AIF ir jo investuotojams poveikio nedaro faktas, kad AIFV perdavė savo funkcijas ar paslaugas trečiajai šaliai arba kad tos funkcijos buvo perduotos toliau. AIFV neperduoda funkcijų arba paslaugų tokiu mastu, kad jo iš esmės nebegalima būtų laikyti AIF valdytoju arba 6 straipsnio 4 dalyje nurodytų paslaugų teikėju, ir tokiu mastu, kad jis taptų tik pašto dėžutės funkcijas atliekančiu subjektu.

3a. AIFV užtikrina, kad I priede nurodytų funkcijų vykdymas ir 6 straipsnio 4 dalyje nurodytų paslaugų teikimas atitiktų šią direktyvą. Ta pareiga taikoma neatsižvelgiant į funkcijų perėmėjo ar perduotųjų funkcijų perėmėjo reglamentavimo statusą ar vietą.“;

c) 4 dalies įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Trečioji šalis gali perduoti bet kokią jai perduotą funkciją ar paslaugų teikimą, jei tenkinamos šios sąlygos:“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kai perduotųjų funkcijų perėmėjas toliau perduoda bet kokią jam perduotą funkciją ar paslaugą, *mutatis mutandis* taikomos 4 dalyje išdėstytos sąlygos.

6a. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1–6 dalių, kai I priedo 2 punkto b papunktyje nurodytą prekiavimo funkciją atlieka vienas ar keli platintojai, kurie veikia savo vardu ir kurie prekiauja AIF investiciniais vienetais arba akcijomis pagal Direktyvą 2014/65/ES arba naudodami draudimo principu pagrįstus investicinius produktus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/97 (*), tokia funkcija nelaikoma funkcijų perdavimu pagal šio straipsnio 1–6 dalių reikalavimus, nepaisant jokios AIFV ir platintojo platinimo sutarties.

_____

(*) 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (OL L 26, 2016 2 2, p. 19).“;

10) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„5a. Nukrypstant nuo 5 dalies a punkto, ES AIF buveinės valstybė narė gali leisti savo kompetentingoms institucijoms depozitoriumu paskirti kitoje valstybėje narėje įsteigtą įstaigą, nurodytą 3 dalies pirmos pastraipos a punkte, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) kompetentingos institucijos gavo pagrįstą AIFV prašymą leisti paskirti depozitoriumą, įsteigtą kitoje valstybėje narėje, ir iš to prašymo matyti, kad AIF buveinės valstybėje narėje neteikiamos depozitoriumo paslaugos, kurios galėtų veiksmingai patenkinti AIF poreikius, atsižvelgiant į jo investavimo strategiją, ir

b) AIF buveinės valstybės narės nacionalinėje depozitoriumo rinkoje bendra turto, patikėto saugoti, kaip nurodyta šio straipsnio 8 dalyje, ES AIF, gavusių veiklos leidimą arba registruotų pagal taikytiną nacionalinę teisę vadovaujantis 4 straipsnio 1 dalies k punkto i papunkčiu, ir valdomų ES AIFV, vardu, suma neviršija 50 mlrd. EUR arba lygiavertės sumos bet kuria kita valiuta.

Nustatant, ar vykdoma šios dalies pirmos pastraipos b punkte nustatyta sąlyga, į turtą, kuris patikėtas saugoti depozitoriumams, veikiantiems pagal 36 straipsnio 1 dalies a punktą, ir depozitoriumų nuosavą turtą neatsižvelgiama.

Nepaisant to, kad tenkinamos pirmoje ir antroje pastraipose nurodytos sąlygos, kompetentingos institucijos leidžia paskirti kitoje valstybėje narėje įsteigtą depozitoriumą tik kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusios, ar AIF buveinės valstybėje narėje neteikiamos atitinkamos depozitoriumo paslaugos, atsižvelgiant į AIF investavimo strategiją.

Kai kompetentingos institucijos leidžia paskirti kitoje valstybėje narėje įsteigtą depozitoriumą, jos apie tai informuoja ESMA.

Ši dalis nedaro poveikio kitų šio straipsnio dalių, išskyrus 5 dalies a punktą, taikymui.“;

b) 6 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas depozitoriumas, nėra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 (*) 9 straipsnio 2 dalį;

d) valstybės narės, kuriose ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir AIFV buveinės valstybė narė (jei tai ne ta pati valstybė narė) yra su trečiąja valstybe, kurioje įsisteigęs depozitoriumas, pasirašiusios susitarimą, kuris visiškai atitinka reikalavimus, nustatytus EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir kuriuo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais (įskaitant daugiašalius susitarimus dėl mokesčių), be to, ta trečioji valstybė nėra paminėta Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priede.

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“;

ii) po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos įžanginės formuluotės, tos pastraipos c ir d punktuose nustatytos sąlygos taikomos depozitoriumo paskyrimo metu. Jei trečioji valstybė, kurioje įsteigtas depozitoriumas, yra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnio 2 dalį, kaip nurodyta pirmos pastraipos c punkte, arba įtraukta į Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priedą, kaip nurodyta pirmos pastraipos d punkte, po to, kai paskiriamas depozitoriumas, per tinkamą laikotarpį paskiriamas naujas depozitoriumas, deramai atsižvelgiant į investuotojų interesus. Tas laikotarpis neviršija dvejų metų.“;

c) 11 dalis iš dalies keičiama taip:

i) antros pastraipos c punktas pakeičiamas taip:

„c) depozitoriumas, pasirinkdamas ir skirdamas trečiąją šalį, kuriai jis ketina perduoti dalį savo užduočių, išskyrus atvejus, kai ta trečioji šalis yra centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, veikiantis kaip CVPD investuotojas, kaip apibrėžta deleguotajame akte, priimtame pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 29 straipsnio 3 dalį ir 48 straipsnio 10 dalį, veikė deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai, taip pat periodiškai peržiūrėdamas paskyrimą ir nuolat stebėdamas trečiąją šalį, kuriai jis perdavė dalį savo užduočių, ir tvarką, kurios ta trečioji šalis laikosi vykdydama jai perduotas užduotis, depozitoriumas ir toliau veikia deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai.“;

ii) penkta pastraipa pakeičiama taip:

„Šio straipsnio tikslais, centrinio vertybinių popierių depozitoriumo, veikiančio kaip CVPD emitentas, kaip apibrėžta deleguotajame akte, priimtame pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 29 straipsnio 3 dalį ir 48 straipsnio 10 dalį, paslaugų teikimas nelaikomas depozitoriumo saugojimo funkcijų perdavimu. Šio straipsnio tikslais, centrinio vertybinių popierių depozitoriumo, veikiančio kaip CVPD investuotojas, kaip apibrėžta tame deleguotajame akte, paslaugų teikimas laikomas depozitoriumo saugojimo funkcijų perdavimu.“;

d) 16 dalis pakeičiama taip:

„16. Depozitoriumas paprašytas savo kompetentingoms institucijoms, AIF kompetentingoms institucijoms ir AIFV kompetentingoms institucijoms pateikia visą informaciją, kurią jis gavo vykdydamas savo pareigas.

Jei AIF arba AIFV ir depozitoriumo kompetentingos institucijos yra skirtingos:

a) depozitoriumo kompetentingos institucijos nedelsdamos dalijasi su AIF kompetentingomis institucijomis ir AIFV visa informacija, susijusia su tų institucijų priežiūros įgaliojimų vykdymu, ir

b) AIF arba AIFV kompetentingos institucijos nedelsdamos dalijasi su depozitoriumo kompetentingomis institucijomis visa informacija, kuri yra svarbi tų institucijų naudojimuisi priežiūros įgaliojimais.“;

e) 17 dalies c punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) sąlygas, kuriomis depozitoriumas gali atlikti savo saugojimo pareigas finansinių priemonių, registruotų centriniame depozitoriume, atžvilgiu, ir“;

11) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punktas pakeičiamas taip:

„a) AIF pavadinimą, AIF investavimo strategijos ir uždavinių aprašą, informaciją apie tai, kur įsisteigęs finansuojamasis AIF, ir kur įsteigti pagrindiniai fondai, jei AIF yra fondų fondas, turto, į kurį AIF gali investuoti, rūšių ir būdų, kuriuos AIF gali naudoti, visų su tuo susijusios rizikos rūšių, visų galiojančių investavimo apribojimų, aplinkybių, kuriomis AIF turi teisę naudoti finansinį svertą, leidžiamų finansinio sverto tipų ir šaltinių, su jais susijusios rizikos, visų finansinio sverto naudojimo apribojimų aprašą ir visus susitarimus dėl pakartotino įkeisto turto ir turto naudojimo ir didžiausią finansinį sverto lygį, kurį AIFV turi teisę taikyti AIF vardu;“;

ii) h punktas pakeičiamas taip:

„h) AIF likvidumo rizikos valdymo aprašą, įskaitant išpirkimo teises tiek įprastinėmis, tiek išskirtinėmis aplinkybėmis, esamų išpirkimo susitarimų su investuotojais ir pagal 16 straipsnio 2b dalį pasirinktų likvidumo valdymo priemonių naudojimo galimybės ir sąlygų aprašą;“;

iii) įterpiamas šis punktas:

„ia) mokesčių, rinkliavų ir išlaidų, kuriuos padengia AIFV, kurie yra susiję su AIF valdymu ir kurie turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai priskiriami konkrečiam AIF, sąrašą;“;

b) 4 dalis papildoma šiais punktais:

„d) išduotų paskolų portfelio sudėtį;

e) kartą per metus – visus mokesčius, rinkliavas ir išlaidas, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai padengė investuotojai;

f) kartą per metus – bet kokią patronuojančiąją įmonę, patronuojamąją įmonę ar specialiosios paskirties įmonę, kurią AIFV naudoja arba kuria naudojamasi AIFV vardu AIF investicijų tikslais.“;

c) papildoma šia dalimi:

„7. Siekiant užtikrinti vienodą su to paties pavadinimo AIF susijusių taisyklių taikymą, ESMA ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 16 d. parengia gaires, kuriose nurodomos aplinkybės, kuriomis AIF pavadinimas laikomas neteisingu, neaiškiu ar klaidinančiu. Tose gairėse atsižvelgiama į atitinkamus sektorių teisės aktus. Sektorių teisės aktai, kuriais nustatomi fondų pavadinimų ar investicinių vienetų ar akcijų platinimo standartai, yra viršesni už tas gaires.“;

12) 24 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. AIFV reguliariai teikia ataskaitas savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kuriose nurodo rinkas ir priemones, kuriomis jis prekiauja savo valdomų AIF vardu.

AIFV pateikia kiekvieno savo valdomo AIF informaciją apie priemones, kuriomis prekiauja, rinkas, kurių narys yra arba kuriose aktyviai prekiauja, ir kiekvieno AIF pozicijas ir turtą. Ta informacija apima reikalingus identifikatorius, kad pateiktus duomenis apie turtą, AIF ir AIFV būtų galima susieti su kitais priežiūros ar viešai prieinamais duomenų šaltiniais.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) einamąjį AIF rizikos profilį, įskaitant rinkos riziką, likvidumo riziką, sandorio šalies riziką, kitą riziką, įskaitant operacinę riziką, ir bendrą AIF naudojamo finansinio sverto sumą;

d) informaciją apie funkcijų perdavimo tvarką, susijusią su portfelio valdymu arba rizikos valdymo funkcijomis:

i) informaciją apie funkcijų perėmėjus, nurodant jų pavadinimą (vardą, pavardę) ir nuolatinę gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę arba filialą, ar jie turi glaudžių ryšių su AIFV, ar jie turi veiklos leidimą arba yra reguliuojami subjektai turto valdymo tikslais, jų priežiūros instituciją, kai aktualu, įskaitant funkcijų perėmėjų identifikatorius, kurie yra reikalingi tam, kad pateiktą informaciją būtų galima susieti su kitais priežiūros arba viešai prieinamais duomenų šaltiniais;

ii) AIFV įdarbintų asmenų, kurie vykdo kasdienes portfelio valdymo ar rizikos valdymo užduotis tame AIFV, skaičių viso žmogiškųjų išteklių darbo laiko ekvivalentu;

iii) su perduotomis portfelio valdymo ir rizikos valdymo funkcijomis susijusios veiklos sąrašą ir aprašymą;

iv) jei perduota portfelio valdymo funkcija, AIF turto, kuriam taikoma su portfelio valdymo funkcija susijusi perdavimo tvarka, sumą ir procentinę dalį;

v) AIFV įdarbintų asmenų funkcijų perdavimo tvarkai stebėti skaičių viso žmogiškųjų išteklių darbo laiko ekvivalentu;

vi) AIFV atliekamų periodinių išsamaus patikrinimo peržiūrų, skirtų perduotai veiklai stebėti, skaičių ir datas, nustatytų problemų sąrašą ir, kai aktualu, priemonių, kurių imtasi toms problemoms spręsti, sąrašą ir datą, iki kurios tos priemonės turi būti įgyvendintos;

vii) jei yra parengta perduotų funkcijų tolesnio perdavimo tvarka, i, iii ir iv papunkčiuose reikalaujamą pateikti informaciją apie perduotų funkcijų tolesnius perėmėjus ir su toliau perduotomis portfelio valdymo ir rizikos valdymo funkcijomis susijusią veiklą;

viii) perdavimo ir tolesnio perdavimo tvarkos pradžios ir galiojimo pabaigos datas.“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„f) valstybių narių, kuriose AIFV arba to AIFV vardu veikiantis platintojas faktiškai prekiauja AIF investiciniais vienetais arba akcijomis, sąrašą.“;

c) 5 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išskirtinėmis aplinkybėmis ir, jei būtina, siekiant užtikrinti finansų sistemos stabilumą ir vientisumą arba skatinti ilgalaikį tvarų augimą, ESMA, pasikonsultavusi su ESRV, gali paprašyti AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nustatyti papildomus informacijos teikimo reikalavimus.“;

d) įterpiamos šios dalys:

„5a. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatoma:

a) išsami informacija, kurią reikia pateikti pagal 1 dalį ir 2 dalies a, b, c, e ir f punktus;

b) atitinkamas pagal 2 dalies d punktą teiktinos informacijos standartizavimo lygis;

c) informacijos teikimo dažnumas ir terminai.

Rengdama pirmos pastraipos b punkte nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA nenustato informacijos teikimo pareigų, papildančių 2 dalies d punkte nustatytas pareigas.

Rengdama pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA atsižvelgia į kitus AIFV taikomus informacijos teikimo reikalavimus, tarptautinius pokyčius ir standartus, taip pat į pagal 69-a straipsnio 2 dalį paskelbtos ataskaitos išvadas.

ESMA pateikia Komisijai tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2027 m. balandžio 16 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

5b. ESMA parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais nustatoma:

a) 1 ir 2 dalyse nurodytų ataskaitų formatas ir duomenų standartai;

b) identifikatoriai, reikalingi siekiant 1 ir 2 dalyse nurodytose ataskaitose pateiktiems duomenims apie turtą, AIFV ir AIF susieti su kitais priežiūros arba viešai prieinamais duomenų šaltiniais;

c) šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų ataskaitų teikimo metodai ir tvarka, įskaitant metodus ir tvarką, kuriais gerinamas duomenų standartizavimas ir veiksmingas dalijimasis duomenimis, kuriuos bet kuri atitinkama Sąjungos ar nacionalinė kompetentinga institucija jau pateikė pagal kurią nors Sąjungos ataskaitų teikimo sistemą, ir tų duomenų naudojimas, atsižvelgiant į pagal 69-a straipsnio 2 dalį paskelbtos ataskaitos išvadas;

d) šablonas, įskaitant minimalius papildomus informacijos teikimo reikalavimus, kurį AIFV turi naudoti išimtinėmis aplinkybėmis, kaip nurodyta 5 dalies antroje pastraipoje.

ESMA pateikia Komisijai tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus ne vėliau kaip 2027 m. balandžio 16 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.“;

e) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Komisija pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų priima deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva nurodant, kada laikoma, kad finansinis svertas naudojamas iš esmės šio straipsnio 4 dalies tikslais.“;

13) 25 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad visa pagal 24 straipsnį surinkta informacija apie visus AIFV, kuriuos jos prižiūri, ir informacija, surinkta pagal 7 straipsnį, būtų prieinama kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, ESMA, EBI, Europos priežiūros institucijai (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai), įsteigtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 (*) (toliau visos drauge vadinamos Europos priežiūros institucijomis arba EPI) ir ESRV, kai tai būtina jų pareigoms vykdyti, taikant 50 straipsnyje nustatytas procedūras.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad visa informacija, surinkta pagal 24 straipsnį, apie visus AIFV, kuriuos jos prižiūri, būtų prieinama ECBS tik statistikos tikslais pagal 50 straipsnyje nustatytą tvarką.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos teikia informaciją taikydamos 50 straipsnyje nustatytą tvarką ir dvišaliu pagrindu kitų tiesiogiai susijusių valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jeigu jų atsakomybėje esantis AIFV arba to AIFV valdomas AIF galėtų kelti didelę su sandorio šalimis susijusią riziką kredito įstaigai, kitoms sisteminės svarbos įstaigoms kitose valstybėse narėse arba kitos valstybės narės finansų sistemos stabilumui.

_____

(*) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).“;

14) 35 straipsnio 2 dalies b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIF, nėra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnio 2 dalį;

c) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIF, yra pasirašiusi susitarimą su veiklos leidimą turinčio AIFV buveinės valstybe nare ir su bet kuria kita valstybe nare, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje nustatytus standartus ir pagal jį užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija apie mokesčius, įskaitant daugiašalius mokesčių susitarimus, be to, ta trečioji valstybė nėra paminėta Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priede.“;

15) 36 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIF, nėra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnio 2 dalį;

d) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIF, yra pasirašiusi susitarimą su veiklos leidimą turinčio AIFV buveinės valstybe nare ir su bet kuria kita valstybe nare, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje nustatytus standartus ir pagal jį užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija apie mokesčius, įskaitant daugiašalius mokesčių susitarimus, be to, ta trečioji valstybė nėra paminėta Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priede.“;

16) 37 straipsnio 7 dalis iš dalies keičiama taip:

a) pirmos pastraipos e ir f punktai pakeičiami taip:

„e) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnio 2 dalį;

f) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, yra pasirašiusi susitarimą su referencine valstybe nare, kuris visiškai atitinka standartus, nustatytus EPBO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir kuriuo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais, įskaitant, jei esama, daugiašalius susitarimus dėl mokesčių, be to, ta trečioji valstybė nėra paminėta Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priede;“;

b) papildoma šia pastraipa:

„Jei trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, yra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnio 2 dalį, kaip nurodyta pirmos pastraipos e punkte, arba įtraukta į Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priedą, kaip nurodyta pirmos pastraipos f punkte, po to, kai ne ES AIFV išduodamas veiklos leidimas, ne ES AIFV per tinkamą laikotarpį imasi tokių priemonių, kurios yra būtinos jo valdomų AIF padėčiai ištaisyti, deramai atsižvelgdamas į investuotojų interesus. Tas laikotarpis neviršija dvejų metų.“;

17) 40 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIF, nėra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnio 2 dalį;

c) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIF, yra pasirašiusi susitarimą su referencine valstybe nare ir su bet kuria kita valstybe nare, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje nustatytus standartus ir pagal jį užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija apie mokesčius, įskaitant daugiašalius mokesčių susitarimus, be to, ta trečioji valstybė nėra paminėta Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priede.“;

18) 42 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punktas pakeičiamas taip:

„c) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIFV arba ne ES AIF, nėra nustatyta kaip didelės rizikos trečioji valstybė pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnio 2 dalį;

d) trečioji valstybė, kurioje įsteigtas ne ES AIFV arba ne ES AIF, yra pasirašiusi susitarimą su valstybe nare, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje nustatytus standartus ir pagal jį užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija apie mokesčius, įskaitant daugiašalius mokesčių susitarimus, be to, ta trečioji šalis nėra paminėta Tarybos išvadų dėl peržiūrėto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo I priede.“;

19) 43 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų platinti ES AIF, kuris daugiausia investuoja į konkrečios bendrovės akcijas, investicinius vienetus ar akcijas tos bendrovės ar su ja susijusių subjektų darbuotojams pagal darbuotojų taupymo schemas arba darbuotojų dalyvavimo schemas nacionaliniu arba tarpvalstybiniu mastu.

Kai tokio AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami darbuotojams tarpvalstybiniu mastu, valstybė narė, kurioje vyksta platinimas, nenustato jokių papildomų reikalavimų, papildančių AIF buveinės valstybėje narėje taikomus reikalavimus.“;

20) 46 straipsnio 2 dalies j punktas pakeičiamas taip:

„j) teisę investuotojų labui, išskirtinėmis aplinkybėmis ir pasikonsultavusios su AIFV, reikalauti, kad AIFV aktyvuotų arba deaktyvuotų V priedo 1 punkte nurodytą likvidumo valdymo priemonę, jei esama rizikos investuotojų apsaugai arba finansiniam stabilumui, dėl kurios, remiantis pagrįsta ir subalansuota apžvalga, būtina aktyvuoti arba deaktyvuoti tokią priemonę.“;

21) 47 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pareiga saugoti profesinę paslaptį taikoma visiems asmenims, kurie dirba ar anksčiau dirbo ESMA, kompetentingai institucijai arba bet kuriam kitam asmeniui, kuriam ESMA perdavė savo užduotis, įskaitant ESMA samdomus auditorius ir ekspertus. Profesine paslaptimi laikoma informacija neatskleidžiama jokiam kitam asmeniui ar institucijai, nebent jos atskleidimas yra būtinas vykstant teisminiam nagrinėjimui arba byloms, kurioms taikoma mokesčių teisė.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Visa informacija, kuria pagal šią direktyvą keičiasi kompetentingos institucijos, EPI ir ESRV, laikoma konfidencialia, išskyrus atvejus, kai:

a) tokios informacijos perdavimo metu ESMA arba kompetentinga institucija, arba kita susijusi institucija ar įstaiga nurodo, kad ši informacija gali būti atskleista;

b) informacijos atskleidimas yra būtinas teisminiam nagrinėjimui arba

c) atskleista informacija naudojama kaip suvestinė arba apibendrinta informacija, pagal kurią negalima nustatyti atskirų finansų rinkos dalyvių tapatybės.

2 dalis ir šios dalies pirma pastraipa netrukdo kompetentingoms institucijoms ir mokesčių administratoriams, esantiems toje pačioje valstybėje narėje, keistis informacija. Jei informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ji atskleidžiama pagal šios pastraipos pirmą sakinį tik gavus aiškų ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimą.“;

c) 4 dalis papildoma šiuo punktu:

„d) teisę investuotojų labui, išskirtinėmis aplinkybėmis ir pasikonsultavusios su AIFV, reikalauti, kad ne ES AIFV, kurie platina Sąjungoje AIF, kuriuos jie valdo, investicinius vienetus ar akcijas, arba ES AIFV, kurie valdo ne ES AIF, aktyvuotų arba deaktyvuotų V priedo 1 punkte nurodytą likvidumo valdymo priemonę, jei esama rizikos investuotojų apsaugai arba finansiniam stabilumui, dėl kurios, remiantis pagrįsta ir subalansuota apžvalga, būtina aktyvuoti arba deaktyvuoti tokią priemonę.“;

22) 50 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kai vienos valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad AIFV, kuriam netaikoma tų kompetentingų institucijų vykdoma priežiūra, vykdo ar įvykdė šios direktyvos nuostatoms prieštaraujančius veiksmus, jos praneša apie tai ESMA ir atitinkamo AIFV buveinės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, suteikdamos kuo tikslesnę informaciją. Informaciją gavusios kompetentingos institucijos imasi atitinkamų veiksmų ir informuoja ESMA bei pranešusiąsias kompetentingas institucijas apie tų veiksmų rezultatus ir kiek įmanoma apie svarbius tarpinius rezultatus. Ši dalis nedaro poveikio pranešusios kompetentingos institucijos įgaliojimams.

5a. Kai AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos naudojasi įgaliojimais pagal 46 straipsnio 2 dalies j punktą, jos apie tai informuoja AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, ESMA ir, jei kyla potenciali rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV.

5b. AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų pasinaudoti įgaliojimais pagal 46 straipsnio 2 dalies j punktą, nurodydamos prašymo priežastis ir apie tai pranešdamos ESMA ir, jei kyla potenciali rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV.

5c. Jei AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesutinka su 5b dalyje nurodytu prašymu, jos apie tai informuoja AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, ESMA ir, jei ESRV buvo informuota apie tą prašymą pagal 5b dalį, ESRV, nurodydamos nesutikimo priežastis.

5 d. Remdamasi pagal 5b ir 5c dalis gauta informacija, ESMA nepagrįstai nedelsdama AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia nuomonę dėl naudojimosi įgaliojimais pagal 46 straipsnio 2 dalies j punktą. ESMA tą nuomonę pateikia AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5e. Jei AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesiima veiksmų pagal 5d dalyje nurodytą ESMA nuomonę arba neketina tos nuomonės laikytis, jos apie tai informuoja ESMA ir AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją, nurodydamos savo veiksmų pagal nuomonę nesiėmimo arba tokio ketinimo nesiimti veiksmų priežastis. Kai kyla didelė grėsmė investuotojų apsaugai, tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, ESMA gali viešai paskelbti (išskyrus atvejus, kai toks paskelbimas prieštarauja AIF akcijų ar investicinių vienetų savininkų arba visuomenės interesams) apie tai, kad AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesilaiko ar neketina laikytis jos nuomonės, kartu su tų kompetentingų institucijų pateiktomis nesilaikymo ar ketinimo nesilaikyti priežastimis. ESMA išnagrinėja, ar paskelbimo nauda nusvertų dėl to paskelbimo kylančias grėsmes investuotojų apsaugai, tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, ir iš anksto praneša AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie tokį paskelbimą.

5f. AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, kai jos tam turi pagrįstų priežasčių, gali prašyti AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nedelsiant pasinaudoti įgaliojimais pagal 46 straipsnio 2 dalies nuostatas, kurios nėra tos dalies j punkte, kuo konkrečiau nurodydamos savo prašymo priežastis ir apie tai pranešdamos ESMA ir, jei kyla potenciali rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie panaudotus įgaliojimus ir savo išvadas nepagrįstai nedelsdamos informuoja AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, ESMA ir, jei kyla potenciali rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV.

5g. Jei valstybė narė pasinaudojo nukrypti leidžiančia nuostata, pagal kurią galima paskirti kitoje valstybėje narėje įsteigtą depozitoriumą, kaip nustatyta 21 straipsnio 5a dalyje, ir jei AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba, jeigu AIF nėra reguliuojamas, AIFV, kuris valdo tą AIF, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad depozitoriumas, kuriam netaikoma tų kompetentingų institucijų vykdoma priežiūra, vykdo ar įvykdė šios direktyvos nuostatoms prieštaraujančius veiksmus, tos kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša apie tai ESMA ir atitinkamo depozitoriumo kompetentingoms institucijoms, suteikdamos kuo konkretesnę informaciją. Informaciją gavusios kompetentingos institucijos imasi atitinkamų veiksmų ir informuoja ESMA ir pranešusiąsias kompetentingas institucijas apie tokių veiksmų rezultatus. Ši dalis nedaro poveikio pranešusiųjų kompetentingų institucijų įgaliojimams.

5h. ESMA gali paprašyti kompetentingų institucijų nepagrįstai nedelsiant jai pateikti paaiškinimus dėl konkrečių atvejų, kurie kelia didelę grėsmę investuotojų apsaugai, tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui Sąjungoje.“;

b) 6 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos nuostatų dėl keitimosi informacija taikymą, ESMA gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, kuriais, laikantis taikytinų šios direktyvos nuostatų, nustatoma atitinkamų kompetentingų institucijų, EPI, ESRV ir ECBS narių tarpusavio keitimosi informacija tvarka, projektus.“;

c) papildoma šia dalimi:

„7. Ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 16 d. ESMA parengia gaires, kuriose nurodo, kaip kompetentingoms institucijoms naudotis 46 straipsnio 2 dalies j punkte nustatytais įgaliojimais, ir nurodo situacijas, dėl kurių gali būti pateikti 5b ir 5f dalyse nurodyti prašymai. Rengdama tas gaires, ESMA atsižvelgia į galimą tokių priežiūros veiksmų poveikį investuotojų apsaugai ir finansiniam stabilumui kitoje valstybėje narėje arba Sąjungoje. Tose gairėse pripažįstama, kad pagrindinė atsakomybė už likvidumo rizikos valdymą ir toliau tenka AIFV.“;

23) 60 straipsnis pakeičiamas taip:

„*60 straipsnis*

Leidimų nukrypti atskleidimas

Jei valstybė narė pasinaudoja 6 ar 9 straipsnyje, 15 straipsnio 4g dalyje ar 21, 22, 28 arba 43 straipsnyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata arba galimybe, ji apie tai ir visus vėlesnius pakeitimus praneša Komisijai. Komisija viešai paskelbia tą informaciją interneto svetainėje arba kitomis lengvai prieinamomis priemonėmis.“;

24) 61 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis išbraukiama;

b) papildoma šia dalimi:

„6. AIFV, valdantys paskolas išduodančius AIF, kurie buvo įsteigti iki 2024 m. balandžio 15 d., laikomi užtikrinančiais atitiktį 15 straipsnio 4a–4d dalių ir 16 straipsnio 2a dalies nuostatoms iki 2029 m. balandžio 16 d.

Iki 2029 m. balandžio 16 d., jei AIF vienam skolininkui išduotų paskolų pamatinė vertė arba AIF finansinis svertas viršija atitinkamai 15 straipsnio 4a ir 4b dalyse nurodytas ribas, AIFV, valdantys tuos AIF, tos vertės arba finansinio sverto nedidina. Jeigu AIF suteiktų paskolų vienam skolininkui pamatinė vertė arba AIF finansinis svertas yra mažesnis už atitinkamai 15 straipsnio 4a ir 4b dalyse nurodytas ribas, tuos AIF valdantys AIFV tos vertės arba finansinio sverto nedidina virš tų ribų.

AIFV, valdantys paskolas išduodančius AIF, kurie buvo įsteigti iki 2024 m. balandžio 15 d. ir kurie nesukaupia papildomo kapitalo po 2024 m. balandžio 15 d., laikomi užtikrinančiais atitiktį 15 straipsnio 4a–4d dalims ir 16 straipsnio 2a daliai tų AIF atveju.

Nepaisant šios dalies pirmos, antros ir trečios pastraipų, AIFV, valdantis paskolas išduodančius AIF, kurie buvo įsteigti iki 2024 m. balandžio 15 d., gali pasirinkti, kad jiems būtų taikomos 15 straipsnio 4a–4d dalys ir 16 straipsnio 2a dalis, jei apie tai pranešama AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Jei AIF išduoda paskolas iki 2024 m. balandžio 15 d., AIFV gali toliau valdyti tokius AIF neužtikrindamas atitikties 15 straipsnio 3 dalies d punktui ir 15 straipsnio 4e, 4f, 4g, 4h ir 4i dalims tų paskolų atveju.“;

25) įterpiamas šis straipsnis:

„*69-a straipsnis*

Kita peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2029 m. balandžio 16 d. ir ESMA parengus ataskaitą pagal 7 straipsnio 8 dalį Komisija pradeda šioje direktyvoje nustatytų taisyklių veikimo ir patirties, įgytos jas taikant, peržiūrą. Atliekant tą peržiūrą vertinami šie aspektai:

a) AIFV galimybės naudotis likvidumo valdymo priemonėmis ir jas aktyvuoti poveikis finansiniam stabilumui;

b) AIFV veiklos leidimų išdavimo reikalavimų, nustatytų šios direktyvos 7 ir 8 straipsniuose, susijusių su funkcijų perdavimo tvarka, nustatyta šios direktyvos 20 straipsnyje, veiksmingumas, visų pirma siekiant užkirsti kelią pašto dėžutės funkcijas atliekančių subjektų steigimui Sąjungoje;

c) 15 straipsnyje ir 16 straipsnio 2a ir 2f dalyse nustatytų reikalavimų, taikomų AIFV, valdantiems paskolas išduodančius AIF, tinkamumas;

d) nukrypti leidžiančios nuostatos, pagal kurią galima paskirti kitoje valstybėje narėje įsisteigusį depozitoriumą, kaip nustatyta 21 straipsnio 5a dalyje, veikimas ir tos nukrypti leidžiančios nuostatos aprėpties dalinio keitimo, atsižvelgiant į kapitalo rinkų sąjungos tikslus, galima nauda ir rizika, įskaitant poveikį investuotojų apsaugai, finansiniam stabilumui, priežiūros veiksmingumui ir rinkos pasirinkimo galimybėms;

e) reikalavimų, taikomų AIFV, valdantiems AIF trečiosios šalies iniciatyva, kaip nustatyta 14 straipsnio 2a dalyje, tinkamumas ir papildomų apsaugos priemonių poreikis siekiant užkirsti kelią tų reikalavimų apėjimui, visų pirma, ar šios direktyvos nuostatos dėl interesų konfliktų yra veiksmingos ir tinkamos siekiant nustatyti, valdyti, stebėti ir, kai taikytina, atskleisti interesų konfliktus, kylančius dėl AIFV ir trečiosios šalies iniciatorės santykių;

f) bent vieno nevykdomojo arba nepriklausomo direktoriaus paskyrimo į AIFV valdymo organą, kai jis valdo AIF investicinius vienetus ar akcijas, platinamus neprofesionaliesiems investuotojams, tinkamumas ir poveikis investuotojų apsaugai.

2. Ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 16 d. ESMA pateikia Komisijai ataskaitą dėl integruoto priežiūros duomenų rinkimo plėtojimo, kurioje daugiausia dėmesio skiriama tam, kaip:

a) sumažinti dubliavimosi ir neatitikimų tarp turto valdymo sektoriaus ir kitų finansų sektorių ataskaitų teikimo sistemų sritis ir

b) pagerinti duomenų standartizavimą ir veiksmingą dalijimąsi duomenimis, kuriuos bet kuri atitinkama Sąjungos ar nacionalinė kompetentinga institucija jau pateikė pagal kurią nors Sąjungos ataskaitų teikimo sistemą, ir tų duomenų naudojimą.

3. Rengdama 2 dalyje nurodytą ataskaitą, ESMA glaudžiai bendradarbiauja su Europos Centriniu Banku, kitomis EPI ir nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis.

4. Atlikusi 1 dalyje nurodytą peržiūrą ir pasikonsultavusi su ESMA, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje pateikiamos peržiūros išvados.“;

26) I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos I priedą;

27) šios direktyvos II priede pateiktas tekstas pridedamas kaip V priedas.

2 straipsnis

Direktyvos 2009/65/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/65/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„u) centrinis vertybinių popierių depozitoriumas – centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014 (*) 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte.

(*) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).“;

2) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos b punktas papildomas šiais papunkčiais:

„iii) pavedimų, susijusių su finansinėmis priemonėmis, priėmimas ir perdavimas;

iv) bet kokia kita funkcija ar veikla, kurią valdymo įmonė jau vykdo KIPVPS, kurį ji valdo pagal šį straipsnį, arba funkcija ar veikla, susijusi su paslaugomis, kurias ji teikia pagal šią dalį, su sąlyga, kad bet koks galimas interesų konfliktas, atsiradęs dėl tos funkcijos ar veiklos vykdymo kitoms šalims, yra tinkamai valdomas.“;

ii) pirma pastraipa papildoma šiuo punktu:

„c) lyginamųjų indeksų administravimas pagal Reglamentą (ES) 2016/1011;“;

iii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Pagal šią direktyvą valdymo įmonėms neleidžiama teikti vien tik šioje dalyje nurodytų paslaugų. Valdymo įmonėms neleidžiama teikti pirmos pastraipos c punkte nurodytų paslaugų, kurios naudojamos jų valdomame KIPVPS.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Kai valdymo įmonės teikia šio straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytas paslaugas, taikomas Direktyvos 2014/65/ES 15 straipsnis, 16 straipsnis, išskyrus 5 dalies pirmą pastraipą, ir 23, 24 ir 25 straipsniai.“;

3) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

i) b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) asmenys, kurie faktiškai vykdo valdymo įmonės veiklą, yra pakankamai geros reputacijos ir turi pakankamos patirties valdant ir tos rūšies KIPVPS, kuriuos valdo valdymo įmonė, ir šių asmenų bei visų jų pareigas perimančių asmenų vardai ir pavardės nedelsiant pateikiami kompetentingoms institucijoms, o valdymo įmonės verslo klausimus sprendžia mažiausiai du tokias sąlygas atitinkantys fiziniai asmenys, kurie arba dirba toje valdymo įmonėje visą darbo laiką, arba yra valdymo įmonės valdymo organo vykdomieji nariai arba nariai, kurie yra įsipareigoję visą darbo laiką vykdyti tos valdymo įmonės veiklą, ir kurie gyvena Sąjungoje;

c) prie paraiškos gauti leidimą pridedama veiklos programa, kurioje nurodoma bent jau valdymo įmonės organizacinė struktūra, žmogiškieji ir techniniai ištekliai, kurie bus naudojami valdymo įmonės veiklai vykdyti, ir informacija apie asmenis, faktiškai vykdančius tos valdymo įmonės veiklą, įskaitant:

i) tų asmenų funkcijų, pareigų ir hierarchinio lygmens aprašymą;

ii) tų asmenų atskaitomybės ryšių ir atsakomybės sričių valdymo įmonės viduje ir už jos ribų aprašymą;

iii) laiko, kurį kiekvienas iš tų asmenų skiria kiekvienai atsakomybės sričiai, apžvalgą;

iv) informaciją apie tai, kaip valdymo įmonė ketina vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą ir pareigas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2088 (*) 3 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalies a punktą ir 13 straipsnio 1 dalį, taip pat išsamų tinkamų žmogiškųjų ir techninių išteklių, kuriuos tuo tikslu ketina naudoti valdymo įmonė, aprašymą.

(*) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2088 dėl su tvarumu susijusios informacijos atskleidimo finansinių paslaugų sektoriuje (OL L 317, 2019 12 9, p. 1).“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„e) valdymo įmonė pateikia informaciją apie funkcijų delegavimo ir subdelegavimo trečiosioms šalims tvarką pagal 13 straipsnį, įskaitant bent šiuos duomenis:

i) valdymo įmonės teisinį pavadinimą ir atitinkamą identifikatorių;

ii) informaciją apie kiekvieną funkcijų perėmėją:

— jo teisinį pavadinimą ir atitinkamą identifikatorių,

— jo įsisteigimo jurisdikciją ir

— kai aktualu, jo priežiūros instituciją;

iii) išsamų aprašą žmogiškųjų ir techninių išteklių, kuriuos valdymo įmonė naudoja:

— kasdienėms portfelio valdymo ar rizikos valdymo užduotims valdymo įmonėje vykdyti ir

— deleguotai veiklai stebėti;

iv) informaciją apie kiekvieną KIPVPS, kurį ji valdo arba ketina valdyti:

— trumpą deleguotų portfelio valdymo funkcijų aprašymą, įskaitant tai, ar toks delegavimas yra dalinis ar visiškas delegavimas, ir

— trumpą deleguotų rizikos valdymo funkcijų aprašymą, įskaitant tai, ar toks delegavimas yra dalinis ar visiškas delegavimas;

v) periodinio išsamaus patikrinimo priemonių, kurias valdymo įmonė turi taikyti deleguotai veiklai stebėti, aprašymą.“;

b) papildoma šia dalimi:

„7. Valstybės narės reikalauja, kad valdymo įmonės informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie visus esminius pradinio veiklos leidimo sąlygų pakeitimus, ypač pagal šį straipsnį teikiamos informacijos esminius pasikeitimus, prieš juos įgyvendindamos.“;

4) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Valdymo įmonės, ketinančios deleguoti trečiosioms šalims užduotį jų vardu atlikti vieną ar daugiau II priede nurodytų funkcijų arba teikti 6 straipsnio 3 dalyje nurodytas paslaugas, praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms prieš įsigaliojant delegavimo tvarkai. Turi būti tenkinamos šios sąlygos:“;

ii) b punktas pakeičiamas taip:

„b) įgaliojimai negali užkirsti kelio veiksmingai valdymo įmonės priežiūrai, o svarbiausia, turi netrukdyti valdymo įmonei veikti arba KIPVPS būti valdomam siekiant kuo didesnės naudos savo investuotojams ir klientams;“;

iii) g, h ir i punktai pakeičiami taip:

„g) įgaliojimai negali trukdyti valdymo įmonės veiklą vykdantiems asmenims bet kuriuo metu duoti papildomus nurodymus įmonei, kuriai deleguotos tam tikros funkcijos ar paslaugų teikimas, arba nedelsiant panaikinti įgaliojimus, jei to reikalauja investuotojų ir klientų interesai;

h) atsižvelgiant į deleguojamų funkcijų ir paslaugų teikimo pobūdį, įmonė, kuriai bus deleguotos funkcijos arba paslaugų teikimas, turi būti tinkamai kvalifikuota ir pajėgi imtis tų funkcijų ar teikti tas paslaugas;

i) KIPVPS prospektuose turi būti pateiktas paslaugų ir funkcijų, kurias valdymo įmonei leista deleguoti pagal šį straipsnį, sąrašas ir

j) valdymo įmonė privalo sugebėti pagrįsti savo bendrą delegavimo struktūrą objektyviomis priežastimis.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valdymo įmonės ar depozitoriumo atsakomybei įtakos neturi tai, kad valdymo įmonė delegavo kokias nors savo funkcijas ar paslaugas trečiajai šaliai. Valdymo įmonė nedeleguoja funkcijų arba paslaugų tokiu mastu, kad iš esmės nebegalėtų būti laikoma KIPVPS valdytoja ar 6 straipsnio 3 dalyje nurodytų paslaugų teikėja, ir tokiu mastu, kad jai liktų tik pašto dėžutės funkcijos.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, kai II priedo trečioje įtraukoje nurodytą prekiavimo funkciją atlieka vienas ar keli platintojai, kurie veikia savo vardu ir kurie prekiauja KIPVPS vienetais ar akcijomis pagal Direktyvą 2014/65/ES arba naudodami draudimo principu pagrįstus investicinius produktus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/97 (*), tokia funkcija nelaikoma delegavimu pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus, nepaisant jokios valdymo įmonės ir platintojo platinimo sutarties.

4. Valdymo įmonė užtikrina, kad II priede nurodytų funkcijų vykdymas ir 6 straipsnio 3 dalyje nurodytų paslaugų teikimas atitiktų šią direktyvą. Ta pareiga taikoma neatsižvelgiant į funkcijų perėmėjo ar subdeleguotų funkcijų perėmėjo reglamentavimo statusą ar vietą.

5. Komisija, laikydamasi 112a straipsnio, deleguotaisiais teisės aktais patvirtina priemones, kuriose nustatoma:

a) 1 dalyje nustatytų reikalavimų įvykdymo sąlygos;

b) sąlygos, kuriomis laikoma, kad valdymo įmonė deleguoja savo funkcijas tokiu mastu, kad jai lieka tik pašto dėžutės funkcijos ir todėl jos nebegalima laikyti KIPVPS valdytoja arba 6 straipsnio 3 dalyje nurodytų paslaugų teikėja, kaip išdėstyta 2 dalyje.

6. Ne vėliau kaip 2029 m. balandžio 16 d. ESMA pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ataskaitą, kurioje analizuojama rinkos praktika, susijusi su funkcijų delegavimu ir atitiktimi 7 straipsniui ir šio straipsnio 1–5 dalims, remdamasi, *inter alia*, kompetentingoms institucijoms pagal 20a straipsnio 2 dalies d punktą pateiktais duomenimis ir ESMA naudojimusi priežiūros konvergencijos įgaliojimais. Toje ataskaitoje taip pat analizuojama, kaip laikomasi šios direktyvos esminių reikalavimų.

_____

(*) 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (OL L 26, 2016 2 2, p. 19).“;

5) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„2a. Jei valdymo įmonė valdo arba ketina valdyti KIPVPS trečiosios šalies iniciatyva, įskaitant atvejus, kai tas KIPVPS naudoja trečiosios šalies iniciatoriaus pavadinimą arba kai valdymo įmonė paskiria trečiosios šalies iniciatorių kaip funkcijų perėmėją pagal 13 straipsnį, valdymo įmonė, atsižvelgdama į visus interesų konfliktus, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia išsamius paaiškinimus ir įrodymus, kad laikosi šio straipsnio 1 dalies d punkto. Visų pirma valdymo įmonė nurodo pagrįstus veiksmus, kurių ji ėmėsi, kad užkirstų kelią interesų konfliktams, kylantiems dėl santykių su trečiąja šalimi, arba, jei tų interesų konfliktų neįmanoma išvengti, kaip ji nustato, valdo, stebi ir, kai taikoma, atskleidžia tuos interesų konfliktus, kad jie nedarytų neigiamo poveikio KIPVPS ir jo investuotojų interesams.“;

b) papildoma šia dalimi:

„4. 1 dalies a punkto tikslais ne vėliau kaip 2025 m. spalio 16 d. ESMA pateikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai, kurioje įvertina mokesčius, kuriuos taiko KIPVPS ir valdymo įmonės investuotojams, ir paaiškina tų mokesčių lygio ir visų skirtumų tarp jų, įskaitant skirtumus dėl atitinkamo KIPVPS pobūdžio, priežastis. Atlikdama tą vertinimą, ESMA pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 29 straipsnį išnagrinėja ESMA konvergencijos priemonėse nustatytų mokesčių priežiūros kriterijų tinkamumą ir veiksmingumą.

Tos ataskaitos tikslais ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnį kompetentingos institucijos vieną kartą pateikia ESMA duomenis apie išlaidas, įskaitant visus mokesčius, rinkliavas ir išlaidas, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai padengia investuotojai arba valdymo įmonė, susijusias su KIPVPS veikla ir kurios turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai priskirtos KIPVPS. Kompetentingos institucijos tuos duomenis pateikia ESMA naudodamosi savo įgaliojimais, įskaitant įgaliojimą reikalauti, kad valdymo įmonės pateiktų informaciją, kaip nustatyta šios direktyvos 98 straipsnio 2 dalyje.“;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„*18a straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad KIPVPS galėtų naudotis bent IIA priede nurodytomis likvidumo valdymo priemonėmis.

2. KIPVPS iš IIA priedo 2–8 punktuose nurodytų priemonių pasirenka bent dvi tinkamas likvidumo valdymo priemones, įvertinęs tų priemonių tinkamumą jo vykdomai investavimo strategijai, likvidumo profiliui ir išpirkimo politikai. KIPVPS įtraukia tas priemones į savo fondo taisykles arba steigimo dokumentus, kad jas būtų galima naudoti KIPVPS investuotojų labui. Į tą rinkinį negali būti įtrauktos vien tik IIA priedo 5 ir 6 punktuose nurodytos priemonės.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, KIPVPS gali nuspręsti iš IIA priedo 2–8 punktuose pateiktų priemonių pasirinkti tik vieną likvidumo valdymo priemonę, jeigu tam KIPVPS yra išduotas pinigų rinkos fondo veiklos leidimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1131 (*).

KIPVPS įgyvendina išsamią bet kurios pasirinktos likvidumo valdymo priemonės aktyvavimo ir deaktyvavimo politiką ir procedūras, taip pat tokių priemonių naudojimo veiklos ir administravimo tvarką. Apie pirmoje ir antroje pastraipose nurodytą pasirinkimą ir išsamią aktyvavimo ir deaktyvavimo politiką bei procedūras pranešama KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

IIA priedo 8 punkte nurodytas išpirkimas natūra gali būti aktyvuotas tik tam, kad būtų įvykdyti profesionaliųjų investuotojų paprašyti išpirkimai, ir jei išpirkimas natūra atitinka KIPVPS turimo turto *pro rata* dalį.

Nukrypstant nuo šios dalies ketvirtos pastraipos, išpirkimas natūra neturi atitikti KIPVPS turimo turto *pro rata* dalies, jeigu to KIPVPS vienetais ar akcijomis yra prekiaujama tik su profesionaliaisiais investuotojais arba jei to KIPVPS investavimo politikos tikslas yra atkartoti tam tikro akcijų arba skolos vertybinių popierių indekso struktūrą ir jei tas KIPVPS yra biržinis fondas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 46 punkte.

3. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomos IIA priede nurodytų likvidumo valdymo priemonių charakteristikos.

Rengdama tų techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA atsižvelgia į KIPVPS investavimo strategijų ir pagrindinio turto įvairovę. Tais standartais neribojama KIPVPS galimybė naudoti bet kokią tinkamą likvidumo valdymo priemonę visoms turto klasėms, jurisdikcijoms ir rinkos sąlygoms.

4. Ne vėliau kaip 2025 m. balandžio 16 d. ESMA parengia gaires dėl KIPVPS pasirinktinų likvidumo valdymo priemonių pasirinkimo ir kalibravimo siekiant valdyti likvidumo riziką ir mažinti riziką finansiniam stabilumui. Tose gairėse pripažįstama, kad pagrindinė atsakomybė už likvidumo rizikos valdymą ir toliau tenka KIPVPS. Jose nurodomos aplinkybės, kuriomis galima aktyvuoti IIA priedo 9 punkte nurodytas atskirtines sąskaitas. Prieš pradedant jas taikyti suteikiama pakankamai laiko prisitaikyti, visų pirma esamiems KIPVPS.

5. ESMA šio straipsnio 3 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2025 m. balandžio 16 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant 3 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

_____

(*) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1131 dėl pinigų rinkos fondų (OL L 169, 2017 6 30, p. 8).“;

7) įterpiami šie punktai:

„*20a straipsnis*

1. Valdymo įmonė reguliariai teikia ataskaitas KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kuriose nurodo rinkas ir priemones, kuriomis ji prekiauja savo valdomo KIPVPS vardu.

Valdymo įmonė pateikia dėl kiekvieno savo valdomo KIPVPS informaciją apie priemones, kuriomis prekiauja, rinkas, kurių narė ji yra arba kuriose aktyviai prekiauja, ir KIPVPS pozicijas ir turtą. Ta informacija apima reikalingus identifikatorius, kad pateiktus duomenis apie turtą, KIPPVS ir valdymo įmones būtų galima susieti su kitais priežiūros ar viešai prieinamais duomenų šaltiniais.

2. Valdymo įmonė KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia informaciją apie kiekvieną savo valdomą KIPVPS:

a) KIPVPS likvidumo valdymo tvarką, įskaitant einamąjį likvidumo valdymo priemonių rinkinį ir bet kokį jų aktyvavimą ar deaktyvavimą;

b) einamąjį KIPVPS rizikos profilį, įskaitant rinkos riziką, likvidumo riziką, sandorio šalies riziką, kitą riziką, įskaitant operacinę riziką, ir bendrą KIPVPS naudojamo finansinio sverto sumą;

c) pagal 51 straipsnio 1 dalį atliktų testavimų nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus;

d) informaciją apie funkcijų delegavimo tvarką, susijusią su portfelio valdymu arba rizikos valdymo funkcijomis:

i) informaciją apie funkcijų perėmėjus, nurodant jų pavadinimą ir nuolatinę gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę arba filialą, ar jie turi glaudžių ryšių su valdymo įmone, ar jie turi veiklos leidimą arba yra reguliuojami subjektai turto valdymo tikslais, jų priežiūros instituciją, kai aktualu, įskaitant funkcijų perėmėjų identifikatorius, kurie yra reikalingi tam, kad pateiktą informaciją būtų galima susieti su kitais priežiūros arba viešai prieinamais duomenų šaltiniais;

ii) valdymo įmonės įdarbintų asmenų, kurie vykdo kasdienes portfelio ar rizikos valdymo užduotis toje valdymo įmonėje, skaičių viso žmogiškųjų išteklių darbo laiko ekvivalentu;

iii) su perduotomis portfelio valdymo ir rizikos valdymo funkcijomis susijusios veiklos sąrašą ir aprašymą;

iv) jei deleguota portfelio valdymo funkcija, KIPVPS turto, kuriam taikoma su portfelio valdymo funkcija susijusi delegavimo tvarka, sumą ir procentinę dalį;

v) valdymo įmonės įdarbintų perdavimo tvarkai stebėti asmenų skaičių viso žmogiškųjų išteklių darbo laiko ekvivalentu;

vi) valdymo įmonės atliekamų periodinių išsamaus patikrinimo peržiūrų, skirtų deleguotai veiklai stebėti, skaičių ir datas, nustatytų problemų sąrašą ir, kai aktualu, priemonių, kurių imtasi toms problemoms spręsti, sąrašą ir datą, iki kurios tos priemonės turi būti įgyvendintos;

vii) jei yra parengta subdelegavimo tvarka, i, iii ir iv papunkčiuose reikalaujamą pateikti informaciją apie subdeleguotų funkcijų perėmėjus ir su subdeleguotomis portfelio valdymo ir rizikos valdymo funkcijomis susijusią veiklą;

viii) delegavimo ir subdelegavimo tvarkos pradžios ir galiojimo pabaigos datas;

e) valstybių narių, kuriose KIPVPS valdymo įmonė arba tos valdymo įmonės vardu veikiantis platintojas faktiškai prekiauja KIPVPS vienetais ar akcijomis, sąrašą.

3. KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad visa pagal šį straipsnį surinkta informacija apie visus KIPVPS, kuriuos jos prižiūri, ir informacija, surinkta pagal 7 straipsnį, būtų prieinama kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, ESMA, EBI, Europos priežiūros institucijai (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai), įsteigtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 (*), (toliau visos drauge vadinamos Europos priežiūros institucijomis arba EPI) ir Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), kai tai būtina jų pareigoms vykdyti, taikant 101 straipsnyje nustatytas procedūras.

KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad visa informacija, surinkta pagal šį straipsnį, apie visus KIPVPS, kuriuos jos prižiūri, būtų prieinama ECBS tik statistikos tikslais, taikant 101 straipsnyje nustatytas procedūras.

KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos teikia informaciją taikydamos 101 straipsnyje nustatytas procedūras ir dvišaliu pagrindu kitų tiesiogiai susijusių valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jeigu jų atsakomybėje esanti valdymo įmonė arba tos valdymo įmonės valdomas KIPVPS galėtų kelti didelę su sandorio šalimis susijusią riziką kredito įstaigai, kitoms sisteminės svarbos įstaigoms kitose valstybėse narėse arba kitos valstybės narės finansų sistemos stabilumui.

4. Jei tai yra reikalinga veiksmingai sisteminės rizikos stebėsenai vykdyti, KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti pateikti ne tik 1 dalyje apibūdintą informaciją, bet ir periodiškai arba *ad hoc* pagrindu pateikti papildomą informaciją. Kompetentingos institucijos informuoja ESMA apie bet kuriuos tokius papildomos informacijos teikimo reikalavimus.

Išskirtinėmis aplinkybėmis ir, jei būtina, siekiant užtikrinti finansų sistemos stabilumą ir vientisumą arba skatinti ilgalaikį tvarų augimą, ESMA, pasikonsultavusi su ESRV, gali paprašyti KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nustatyti papildomus informacijos teikimo reikalavimus.

5. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatoma:

a) išsami informacija, kurią reikia pateikti pagal 1 dalį, 2 dalies a, b, c ir e punktus ir 4 dalį;

b) atitinkamas pagal 2 dalies d punktą teiktinos informacijos standartizavimo lygis;

c) informacijos teikimo dažnumas ir terminai.

Rengdama pirmos pastraipos b punkte nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA nenustato informacijos teikimo pareigų, šalia tų pareigų, kurios nustatytos 2 dalies d punkte.

Rengdama pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA atsižvelgia į kitus valdymo įmonėms taikomus informacijos teikimo reikalavimus, tarptautinius pokyčius ir standartus, taip pat į pagal 20b straipsnį paskelbtos ataskaitos išvadas.

ESMA pateikia Komisijai tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2027 m. balandžio 16 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

6. ESMA parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais nustatoma:

a) 1, 2 ir 4 dalyse nurodytų ataskaitų formatas ir duomenų standartai;

b) identifikatoriai, reikalingi siekiant 1, 2 ir 4 dalyse nurodytose ataskaitose pateiktiems duomenims apie turtą, KIPVPS ir valdymo įmones susieti su kitais priežiūros arba viešai prieinamais duomenų šaltiniais;

c) šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų ataskaitų teikimo metodai ir tvarka, įskaitant metodus ir tvarką, kuriais gerinamas duomenų standartizavimas ir veiksmingas dalijimasis duomenimis, kuriuos bet kuri atitinkama Sąjungos ar nacionalinė kompetentinga institucija jau pateikė pagal kurią nors Sąjungos ataskaitų teikimo sistemą, ir tų duomenų naudojimas, atsižvelgiant į pagal 20b straipsnį paskelbtos ataskaitos išvadas;

d) šablonas, įskaitant minimalius papildomus informacijos teikimo reikalavimus, kurį valdymo įmonės turi naudoti išimtinėmis aplinkybėmis, kaip nurodyta 4 dalyje.

ESMA pateikia Komisijai tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus ne vėliau kaip 2027 m. balandžio 16 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

20b straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 16 d. ESMA pateikia Komisijai ataskaitą dėl integruoto priežiūros duomenų rinkimo plėtojimo, kurioje daugiausia dėmesio skiriama tam, kaip:

a) sumažinti dubliavimosi ir neatitikimų tarp turto valdymo sektoriaus ir kitų finansų sektorių ataskaitų teikimo sistemų sritis ir

b) pagerinti duomenų standartizavimą ir veiksmingą dalijimąsi duomenimis, kuriuos bet kuri atitinkama Sąjungos ar nacionalinė kompetentinga institucija jau pateikė pagal kurią nors Sąjungos ataskaitų teikimo sistemą, ir tų duomenų naudojimą.

Toje ataskaitoje ESMA taip pat pateikia geriausios duomenų rinkimo praktikos Sąjungoje ir kitose mažmeninių investicinių fondų rinkose palyginimą.

2. Rengdama 1 dalyje nurodytą ataskaitą, ESMA glaudžiai bendradarbiauja su Europos Centriniu Banku, kitomis EPI ir nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis.

_____

(*) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).“;

8) 22a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) depozitoriumas, pasirinkdamas ir skirdamas trečiąją šalį, kuriai jis ketina deleguoti dalį savo užduočių, išskyrus atvejus, kai ta trečioji šalis yra centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, veikiantis kaip CVPD investuotojas, kaip apibrėžta deleguotajame akte, priimtame pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 29 straipsnio 3 dalį ir 48 straipsnio 10 dalį, veikė deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai, taip pat periodiškai peržiūrėdamas paskyrimą ir nuolat stebėdamas trečiąją šalį, kuriai jis delegavo dalį savo užduočių, ir tvarką, kurios ši trečioji šalis laikosi vykdydama jai deleguotas užduotis, depozitoriumas ir toliau veikia deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šio straipsnio tikslais centrinio vertybinių popierių depozitoriumo, veikiančio kaip CVPD emitentas, apibrėžtas deleguotajame akte, priimtame pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 29 straipsnio 3 dalį ir 48 straipsnio 10 dalį, paslaugų teikimas nelaikomas depozitoriumo saugojimo funkcijų delegavimu. Šio straipsnio tikslais centrinio vertybinių popierių depozitoriumo, veikiančio kaip CVPD investuotojas, apibrėžtas tame deleguotajame akte, paslaugų teikimas laikomas depozitoriumo saugojimo funkcijų delegavimu.“;

9) 29 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) investicinės bendrovės direktoriai turi būti pakankamai geros reputacijos ir turėti pakankamai verslo, kurį vykdo investicinė bendrovė, patirties, ir šiuo tikslu: kompetentingoms institucijoms nedelsiant turi būti pateikti direktorių ir visų jų pareigas perimančių asmenų vardai ir pavardės, sprendimą dėl investicinės bendrovės veiklos vykdymo turi priimti bent du tokias sąlygas atitinkantys fiziniai asmenys, kurie arba dirba toje investicinėje bendrovėje visą darbo laiką, arba yra investicinės bendrovės valdymo organo vykdomieji nariai arba nariai, kurie yra įsipareigoję visą darbo laiką vykdyti tos investicinės bendrovės veiklą, ir kurie gyvena Sąjungoje; direktoriai – tai tie asmenys, kurie pagal teisės aktus ar steigimo dokumentus atstovauja investicinei bendrovei arba iš esmės lemia bendrovės politiką.“;

10) 57 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Jei KIPVPS aktyvuoja 84 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytas atskirtines sąskaitas turto atskyrimui, atskirtas turtas gali būti neįtraukiamas apskaičiuojant šiame skyriuje nustatytas ribas.“;

11) 69 straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. Siekiant užtikrinti vienodą su to paties pavadinimo KIPVPS susijusių taisyklių taikymą, ESMA ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 16 d. parengia gaires, kuriose nurodomos aplinkybės, kuriomis KIPVPS pavadinimas laikomas neteisingu, neaiškiu ar klaidinančiu. Tose gairėse atsižvelgiama į atitinkamus sektorių teisės aktus. Sektorių teisės aktai, kuriais nustatomi fondų pavadinimų ar investicinių vienetų ar akcijų platinimo standartai, yra viršesni už tas gaires.“;

12) 79 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pagrindinė informacija investuotojams, įskaitant KIPVPS pavadinimą, yra ikisutartinė informacija. Ji turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Ji turi atitikti informaciją, pateiktą atitinkamose prospekto dalyse.“;

13) 84 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Nukrypstant nuo 1 dalies:

a) KIPVPS, siekdamas apsaugoti savo investicinių vienetų savininkų interesus, gali laikinai sustabdyti savo investicinių vienetų išleidimą, atpirkimą ir išpirkimą, kaip nurodyta IIA priedo 1 punkte, arba aktyvuoti ar deaktyvuoti kitas likvidumo valdymo priemones, pasirinktas iš to priedo 2–8 punktų pagal 18a straipsnio 2 dalį. KIPVPS taip pat gali, atsižvelgdamas į savo investicinių vienetų savininkų interesus, aktyvuoti IIA priedo 9 punkte nurodytas atskirtines sąskaitas;

b) investuotojų labui išskirtinėmis aplinkybėmis ir pasikonsultavusios su KIPVPS, KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad KIPVPS aktyvuotų arba deaktyvuotų IIA priedo 1 punkte nurodytą likvidumo valdymo priemonę, jei esama rizikos investuotojų apsaugai arba finansiniam stabilumui, dėl kurios, remiantis pagrįsta ir subalansuota apžvalga, būtina aktyvuoti arba deaktyvuoti tokią priemonę.

Pirmos pastraipos a punkte nurodytą išleidimo, atpirkimo ir išpirkimo sustabdymą ir atskirtines sąskaitas KIPVPS naudoja tik išimtiniais atvejais, kai tai reikalinga dėl aplinkybių ir kai tai yra pagrįsta atsižvelgiant į jo investicinių vienetų savininkų interesus.

3. KIPVPS nedelsdamas informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas šiais atvejais:

a) kai KIPVPS aktyvuoja arba deaktyvuoja IIA priedo 1 punkte nurodytą likvidumo valdymo priemonę;

b) kai KIPVPS aktyvuoja arba deaktyvuoja kurią nors likvidumo valdymo priemonę, nurodytą IIA priedo 2–8 punktuose, tokiu būdu, kuris nėra įprastas veiklos būdas, numatytas fondo taisyklėse arba KIPVPS steigimo dokumentuose.

KIPVPS, prieš aktyvuodamas arba deaktyvuodamas IIA priedo 9 punkte nurodytą likvidumo valdymo priemonę, per pagrįstą laikotarpį praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie tokį aktyvavimą arba deaktyvavimą.

KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja valdymo įmonės buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, KIPVPS priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, ESMA ir, jeigu kyla galima rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV apie visus pagal šią dalį gautus pranešimus. ESMA turi įgaliojimus dalytis pagal šią dalį gauta informacija su kompetentingomis institucijomis.

3a. Jei KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos naudojasi įgaliojimais pagal 2 dalies b punktą, jos apie tai informuoja KIPVPS priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, valdymo įmonės buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, ESMA ir, jei kyla potenciali rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV.

3b. KIPVPS priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos arba valdymo įmonės buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų pasinaudoti 2 dalies b punkte nustatytais įgaliojimais, nurodydamos prašymo priežastis ir apie tai pranešdamos ESMA, o jei esama potencialios rizikos finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ir ESRV.

3c. Jei KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesutinka su 3b dalyje nurodytu prašymu, jos apie tai informuoja prašymą pateikusias kompetentingas institucijas, ESMA ir, jei ESRV buvo informuota apie tą prašymą pagal 3b dalį, ESRV, nurodydamos nesutikimo priežastis.

3 d. Remdamasi pagal 3b ir 3c dalis gauta informacija, ESMA nepagrįstai nedelsdama KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia nuomonę dėl naudojimosi įgaliojimais pagal 2 dalies b punktą. ESMA tą nuomonę pateikia KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3e. Jei KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesiima veiksmų pagal 3d dalyje nurodytą ESMA nuomonę arba neketina tos nuomonės laikytis, jos apie tai informuoja ESMA ir prašymą pateikusias kompetentingas institucijas, nurodydamos savo veiksmų pagal nuomonę nesiėmimo arba tokio ketinimo nesiimti veiksmų priežastis. Kai kyla didelė grėsmė investuotojų apsaugai, tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, ESMA gali viešai paskelbti (išskyrus atvejus, kai toks paskelbimas prieštarauja KIPVPS investicinių vienetų savininkų arba visuomenės interesams) apie tai, kad KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesilaiko ar neketina laikytis jos nuomonės, kartu su tų kompetentingų institucijų pateiktomis nesilaikymo ar ketinimo nesilaikyti priežastimis. ESMA išnagrinėja, ar paskelbimo nauda nusvertų dėl to paskelbimo kylančias grėsmes investuotojų apsaugai, tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, ir iš anksto praneša kompetentingoms institucijoms apie tokį paskelbimą.

3f. Ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 16 d. ESMA parengia gaires, kuriose nurodo, kaip kompetentingoms institucijoms naudotis 2 dalies b punkte nustatytais įgaliojimais, ir nurodo situacijas, dėl kurių gali būti pateikti šio straipsnio 3b dalyje ir 98 straipsnio 3 dalyje nurodyti prašymai. Rengdama tas gaires, ESMA atsižvelgia į galimą tokių priežiūros veiksmų poveikį investuotojų apsaugai ir finansiniam stabilumui kitoje valstybėje narėje arba Sąjungoje. Tose gairėse pripažįstama, kad pagrindinė atsakomybė už likvidumo rizikos valdymą ir toliau tenka KIPVPS.“;

14) 98 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. KIPVPS priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, kai jos tam turi pagrįstų priežasčių, gali prašyti KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nedelsiant pasinaudoti įgaliojimais pagal 2 dalies nuostatas, kurios nėra tos dalies j punkte, kuo konkrečiau nurodydamos savo prašymo priežastis ir apie tai pranešdamos ESMA ir, jei kyla potenciali rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV.

KIPVPS buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie panaudotus įgaliojimus ir savo išvadas nepagrįstai nedelsdamos informuoja KIPVPS priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, ESMA ir, jei kyla potenciali rizika finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, ESRV.

4. ESMA gali paprašyti kompetentingų institucijų nepagrįstai nedelsiant jai pateikti paaiškinimus dėl konkrečių atvejų, kurie kelia didelę grėsmę investuotojų apsaugai, tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui Sąjungoje.“;

15) 101 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja viena su kita ir su ESMA ir ESRV, jeigu to reikia vykdant šioje direktyvoje nustatytas pareigas arba šioje direktyvoje ar nacionalinėje teisėje nustatytus įgaliojimus.“;

b) 9 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„ESMA, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio ir 20a straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais nustatomos bendros kompetentingoms institucijoms skirtos procedūros:

a) procedūros, siekiant bendradarbiauti atliekant 4 ir 5 dalyse nurodytus patikrinimus ir tyrimus vietoje, ir

b) kompetentingų institucijų, EPI, ESRV ir ECBS narių keitimosi informacija procedūros, laikantis taikytinų šios direktyvos nuostatų.“;

16) 102 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės nustato, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų nurodymus gaunantys auditoriai ir ekspertai būtų įpareigoti laikytis profesinės paslapties. Tas įpareigojimas reiškia, kad tiems asmenims draudžiama teikti bet kokią konfidencialią informaciją, kurią jie sužino atlikdami savo pareigas, bet kokiam asmeniui ar institucijai, išskyrus tokią jos santrauką ar apibendrinimą, kad KIPVPS, valdymo įmonės bei depozitoriumai (įmonės, dalyvaujančios KIPVPS verslo veikloje) negalėtų būti nustatyti, išskyrus baudžiamosios ar mokesčių teisės bylas.“;

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„1 dalis ir šios dalies pirma ir antra pastraipos netrukdo kompetentingoms institucijoms ir mokesčių administratoriams, esantiems toje pačioje valstybėje narėje, keistis informacija. Jei informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ji atskleidžiama pagal šios pastraipos pirmą sakinį tik gavus aiškų ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimą.“;

17) įterpiamas šis straipsnis:

„*110a straipsnis*

Ne vėliau kaip 2029 m. balandžio 16 d. ir ESMA parengus ataskaitą pagal 13 straipsnio 6 dalį Komisija pradeda šioje direktyvoje nustatytų taisyklių veikimo ir patirties, įgytos jas taikant, peržiūrą. Atliekant tą peržiūrą vertinami šie aspektai:

a) veiklos leidimų išdavimo reikalavimų, nustatytų 7 ir 8 straipsniuose, susijusių su funkcijų delegavimo tvarka, nustatyta šios direktyvos 13 straipsnyje, veiksmingumas, visų pirma siekiant užkirsti kelią pašto dėžutės funkcijas atliekančių subjektų steigimui Sąjungoje;

b) bent vieno nevykdomojo arba nepriklausomo direktoriaus paskyrimo į KIPVPS valdymo įmonių ar investicinių įmonių valdymo organą tinkamumas ir poveikis investuotojų apsaugai;

c) reikalavimų, taikomų valdymo įmonėms, valdančioms KIPVPS trečiosios šalies iniciatyva, kaip nustatyta 14 straipsnio 2a dalyje, tinkamumas ir papildomų apsaugos priemonių poreikis siekiant užkirsti kelią tų reikalavimų apėjimui, visų pirma, ar šios direktyvos nuostatos dėl interesų konfliktų yra veiksmingos ir tinkamos siekiant nustatyti, valdyti, stebėti ir, kai taikytina, atskleisti interesų konfliktus, kylančius dėl valdymo įmonės ir trečiosios šalies iniciatorės santykių.“;

18) 112a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„13 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami ketverių metų laikotarpiui nuo 2024 m. balandžio 15 d.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ir 111 straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. „Pagal 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ir 111 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.“;

19) I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos III priedą;

20) šios direktyvos IV priede išdėstytas tekstas įterpiamas kaip IIA priedas.

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 16 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Jos taiko tas nuostatas nuo 2026 m. balandžio 16 d., išskyrus nuostatas, kuriomis perkeliama 1 straipsnio 12 dalis, ir nuostatas, kuriomis perkeliama 2 straipsnio 7 dalis, atsižvelgiant į Direktyvos 2009/65/EB 20a straipsnį, ir kurias jos taiko nuo 2027 m. balandžio 16 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2024 m. kovo 13 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkė
R. METSOLA

Tarybos vardu
Pirmininkė
H. LAHBIB

I PRIEDAS

I priedo 2 punktas papildomas šiais papunkčiais:

„d) paskolų išdavimas AIF vardu;

e) specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektų administravimas.“

II PRIEDAS

„V PRIEDAS

LIKVIDUMO VALDYMO PRIEMONĖS, KURIOMIS GALI NAUDOTIS ATVIROJO TIPO AIF VALDANTYS AIFV

1. Pasirašymo, atpirkimo ir išpirkimo sustabdymas: pasirašymo, atpirkimo ir išpirkimo sustabdymas reiškia, kad investuotojams laikinai neleidžiama prašyti pasirašyti, atpirkti ar išpirkti fondo investicinių vienetų ar akcijų.

2. Išpirkimo apribojimas: išpirkimo apribojimas – laikinas ir dalinis investicinių vienetų savininkų ar akcininkų teisės prašyti išpirkti savo investicinius vienetus ar akcijas apribojimas, kad investuotojai galėtų prašyti išpirkti tik tam tikrą savo investicinių vienetų ar akcijų dalį.

3. Pranešimo laikotarpių pratęsimas: pranešimo laikotarpių pratęsimas reiškia, kad pranešimo laikotarpis, per kurį investicinių vienetų savininkai ar akcininkai turi įspėti fondo valdytojus, kad prašys išpirkti savo investicinius vienetus ar akcijas, pratęsiamas ir viršija minimalų laikotarpį, būdingą konkrečiam fondui.

4. Išpirkimo mokestis: išpirkimo mokestis – į iš anksto nustatytą intervalą patenkantis mokestis, kuriuo atsižvelgiama į likvidumo sąnaudas, kurį fondui moka investicinių vienetų savininkai ar akcininkai, kai prašo išpirkti investicinius vienetus ar akcijas, ir kuriuo užtikrinama, kad investicinių vienetų savininkai ar akcininkai, tebeturintys fondo vienetų ar akcijų, nebūtų nesąžiningai pastatyti į nepalankią padėtį.

5. Slankiosios kainos nustatymas: slankiosios kainos nustatymas – iš anksto nustatytas mechanizmas, pagal kurį investicinio fondo investicinių vienetų ar akcijų grynoji turto vertė koreguojama taikant likvidumo sąnaudas atspindintį koeficientą (slankųjį koeficientą).

6. Dvejopos kainos nustatymas: dvejopos kainos nustatymas – iš anksto nustatytas mechanizmas, pagal kurį investicinio fondo investicinių vienetų ar akcijų pasirašymo, atpirkimo ir išpirkimo kainos nustatomos vieneto ar akcijos grynąją turto vertę pakoregavus taikant likvidumo sąnaudas atspindintį koeficientą.

7. Apsaugos nuo gautinų sumų sumažėjimo mokestis: apsaugos nuo gautinų sumų sumažėjimo mokestis – tai mokestis, kurį investicinių vienetų savininkas arba akcininkas moka fondui pasirašant, atperkant arba išperkant investicinius vienetus ar akcijas, kuriuo kompensuojamos fondo likvidumo išlaidos, patirtos dėl to sandorio dydžio, ir kuriuo užtikrinama, kad kiti investicinių vienetų savininkai ar akcininkai nebūtų nesąžiningai pastatyti į nepalankią padėtį.

8. Išpirkimas natūra: išpirkimas natūra – fondo turimo turto perdavimas vietoj grynųjų pinigų, siekiant patenkinti investicinių vienetų savininkų ar akcininkų pateiktus išpirkimo prašymus.

9. Atskirtinės sąskaitos: atskirtinės sąskaitos reiškia tam tikro turto, kurio ekonominės ar teisinės savybės labai pasikeitė arba dėl išimtinių aplinkybių tapo neaiškios, atskyrimą nuo kito fondo turto.“

III PRIEDAS

I priedo A lentelės 1.13 punktas pakeičiamas taip:

„1.13. Investicinių vienetų atpirkimo ir išpirkimo tvarka ir sąlygos bei aplinkybės, kuriomis pasirašymas, atpirkimas ir išpirkimas gali būti laikinai sustabdytas arba gali būti aktyvuojamos kitos likvidumo valdymo priemonės.		1.13. Investicinių vienetų atpirkimo ir išpirkimo tvarka ir sąlygos bei aplinkybės, kuriomis pasirašymas, atpirkimas ir išpirkimas gali būti laikinai sustabdytas arba gali būti aktyvuojamos kitos likvidumo valdymo priemonės. Tais atvejais, kai investicinės bendrovės turi skirtingus investicinius padalinius, informacija apie tai, kaip investicinių vienetų savininkas gali pereiti iš vieno padalinio į kitą ir kokius mokesčius tokiais atvejais reikia mokėti.“

IV PRIEDAS

„IIA PRIEDAS

LIKVIDUMO VALDYMO PRIEMONĖS, KURIOMIS GALI NAUDOTIS KIPVPS

1. Pasirašymo, atpirkimo ir išpirkimo sustabdymas: pasirašymo, atpirkimo ir išpirkimo sustabdymas reiškia, kad investuotojams laikinai neleidžiama prašyti pasirašyti, atpirkti ar išpirkti fondo investicinių vienetų ar akcijų.

2. Išpirkimo apribojimas: išpirkimo apribojimas – laikinas ir dalinis investicinių vienetų savininkų ar akcininkų teisės prašyti išpirkti savo investicinius vienetus ar akcijas apribojimas, kad investuotojai galėtų prašyti išpirkti tik tam tikrą savo investicinių vienetų ar akcijų dalį.

3. Pranešimo laikotarpių pratęsimas: pranešimo laikotarpių pratęsimas reiškia, kad pranešimo laikotarpis, per kurį investicinių vienetų savininkai ar akcininkai turi įspėti fondo valdytojus, kad prašys išpirkti savo investicinius vienetus ar akcijas, pratęsiamas ir viršija minimalų laikotarpį, būdingą konkrečiam fondui.

4. Išpirkimo mokestis: išpirkimo mokestis – į iš anksto nustatytą intervalą patenkantis mokestis, kuriuo atsižvelgiama į likvidumo sąnaudas, kurį fondui moka investicinių vienetų savininkai ar akcininkai, kai prašo išpirkti investicinius vienetus ar akcijas, ir kuriuo užtikrinama, kad investicinių vienetų savininkai ar akcininkai, tebeturintys fondo vienetų ar akcijų, nebūtų nesąžiningai pastatyti į nepalankią padėtį.

5. Slankiosios kainos nustatymas: slankiosios kainos nustatymas – iš anksto nustatytas mechanizmas, pagal kurį investicinio fondo investicinių vienetų ar akcijų grynoji turto vertė koreguojama taikant likvidumo sąnaudas atspindintį koeficientą (slankųjį koeficientą).

6. Dvejopos kainos nustatymas: dvejopos kainos nustatymas – iš anksto nustatytas mechanizmas, pagal kurį investicinio fondo investicinių vienetų ar akcijų pasirašymo, atpirkimo ir išpirkimo kainos nustatomos vieneto ar akcijos grynąją turto vertę pakoregavus taikant likvidumo sąnaudas atspindintį koeficientą.

7. Apsaugos nuo gautinų sumų sumažėjimo mokestis: apsaugos nuo gautinų sumų sumažėjimo mokestis – tai mokestis, kurį investicinių vienetų savininkas arba akcininkas moka fondui investicinių vienetų ar akcijų pasirašymo, atpirkimo arba išpirkimo metu, kuriuo kompensuojamos fondo likvidumo išlaidos, patirtos dėl to sandorio dydžio, ir kuriuo užtikrinama, kad kiti investicinių vienetų savininkai ar akcininkai nebūtų nesąžiningai pastatyti į nepalankią padėtį.

8. Išpirkimas natūra: išpirkimas natūra – fondo turimo turto perdavimas vietoj grynųjų pinigų, siekiant patenkinti investicinių vienetų savininkų ar akcininkų pateiktus išpirkimo prašymus.

9. Atskirtinės sąskaitos: atskirtinės sąskaitos reiškia tam tikro turto, kurio ekonominės ar teisinės savybės labai pasikeitė arba dėl išimtinių aplinkybių tapo neaiškios, atskyrimą nuo kito fondo turto.“